

МАРІУПОЛЬСЬКИЙ ДЕРЖАВНИЙ УНІВЕРСИТЕТ
КАФЕДРА ПРАВА ТА ПУБЛІЧНОГО АДМІНІСТРУВАННЯ

ЗАТВЕРДЖЕНО:
протокол засідання кафедри
«31» серпня 2021 року № 1
(оновлено: протокол засідання кафедри
«19» листопада 2021 року № 6)

РОБОЧА ПРОГРАМА НАВЧАЛЬНОЇ ДИСЦИПЛІНИ
ОКПП 1.2.3 МІГРАЦІЙНЕ ПРАВО

Освітньо-професійна програма	<u>Право</u>
Спеціальність	<u>081 Право</u>
Факультет	<u>Економіко-правовий</u>

2021 – 2022 рік

Робоча програма навчальної дисципліни «**Міграційне право**» для здобувачів вищої освіти ОПП «Право» спеціальності 081 «Право»

Розробник:

Микитенко Євген Вікторович, начальник Головного управління Державної міграційної служби України в Донецькій області, доцент кафедри права та публічного адміністрування МДУ, кандидат юридичних наук, доцент

© Микитенко Є.В., 2021

© Маріупольський державний університет, 2021

1. Опис навчальної дисципліни

Найменування показників	Галузь знань, спеціальність, рівень вищої освіти	Характеристика навчальної дисципліни	
		денна форма здобуття вищої освіти	заочна форма здобуття вищої освіти
Кількість кредитів – 3	Галузь знань 08 Право	Обов'язкова навчальна дисципліна професійної підготовки	
Семестрових модулів – 1	ОПП «Право» <u>081 Право</u>	Рік підготовки:	
Змістових модулів – 2		I-й	I-й
Індивідуальне науково-дослідне завдання: презентації, схеми, реферати		Семестр	
Загальна кількість годин: – 90 год.		I-й	I-й
		Лекції	
Тижневих годин для денної форми навчання: аудиторних – 2 самостійної роботи студента – 4	другий (магістерський) рівень вищої освіти	16 год.	6 год.
		Практичні, семінарські	
		14 год.	6 год.
		Самостійна робота	
		59 год.	77 год.
		Індивідуальні завдання:	
	1 год.	1 год.	
	Вид контролю: Екзамен		

Примітка.

Співвідношення кількості годин аудиторних занять до самостійної і індивідуальної роботи становить:

для денної форми здобуття вищої освіти – 30/60 (50%)

для заочної форми здобуття вищої освіти – 12/78 (15%)

2. Мета та завдання навчальної дисципліни

Мета навчальної дисципліни – формування у здобувачів вищої освіти теоретичних і практичних знань, умінь і навичок практичної діяльності, інших компетентностей щодо загальних закономірностей розвитку теорії міграційного права, законодавства у сфері регулювання міграційних процесів, особливостей застосування норм права у діяльності органів публічної адміністрації, що здійснюють свої повноваження у сфері міграційних процесів

Завдання навчальної дисципліни: опанування понятійно-категоріального апарату теорії міграційного права; засвоєння системи чинних нормативно-правових актів у сфері регулювання міграційних правовідносин з метою правильного їх застосування у практичній діяльності; формування навичок правильного та повного розв'язання практичних ситуацій і завдань, що виникають у міграційних правовідносинах; формування системи знань й умінь у сфері правозастосовної діяльності норм міграційного права у відповідних правовідносинах; визначення заходів державного примусу, зокрема, заходів юридичної відповідальності за порушення міграційного законодавства.

Місце навчальної дисципліни в освітній програмі – обов'язкова компонента з циклу дисциплін професійної підготовки.

Передумови для вивчення дисципліни відбувається на основі отриманих знань та навичок за першим (бакалаврським) рівнем вищої освіти з наступних навчальних дисциплін: «Теорія держави і права», «Судові та правоохоронні органи України», «Конституційне право України», «Адміністративне право», «Міжнародне приватне та публічне право».

На вивчення навчальної дисципліни відводиться 90 годин / 3 кредити ECTS є обов'язковою компонентою професійної підготовки.

Перелік компетентностей

Інтегральна компетентність	Здатність розв'язувати задачі дослідницького та/або інноваційного характеру у сфері права
Загальні компетентності	<p>ЗК1. Здатність до абстрактного мислення, аналізу та синтезу.</p> <p>ЗК3. Здатність до пошуку, оброблення та аналізу інформації з різних джерел.</p> <p>ЗК4. Здатність до адаптації та дії в новій ситуації.</p> <p>ЗК5. Здатність спілкуватися іноземною мовою у професійній сфері як усно, так і письмово.</p> <p>ЗК6. Здатність генерувати нові ідеї (креативність).</p> <p>ЗК9. Здатність працювати в міжнародному контексті.</p> <p>ЗК10. Здатність розробляти проекти та управляти ними.</p>
Спеціальні (фахові, предметні) компетентності	<p>СК1. Здатність застосовувати принципи верховенства права для розв'язання складних задач і проблем, у тому числі, у ситуаціях правової невизначеності.</p> <p>СК2. Здатність аналізувати та оцінювати вплив правової системи Європейського Союзу на правову систему України.</p> <p>СК3. Здатність аналізувати та оцінювати вплив Конвенції про захист прав людини та основоположних свобод, а також практики Європейського суду з прав людини на розвиток правової системи та правозастосування в Україні.</p> <p>СК4. Здатність оцінювати взаємодію міжнародного права та міжнародних правових систем з правовою системою України.</p>

	<p>СК6. Здатність обґрунтовувати та мотивувати правові рішення, давати розгорнуту юридичну аргументацію.</p> <p>СК9. Здатність застосовувати міждисциплінарний підхід в оцінці правових явищ та правозастосовній діяльності.</p> <p>СК12. Здатність розвивати та утверджувати етичні стандарти правничої діяльності, стандарти професійної незалежності та відповідальності правника.</p> <p>СК14. Здатність самостійно готувати проекти нормативно-правових актів, обґрунтовувати суспільну обумовленість їх прийняття, прогнозувати результати їх впливу на відповідні суспільні відносини.</p>
Результати навчання	<p>РН10. Аналізувати взаємодію міжнародного права та міжнародноправових систем з правовою системою України на основі усвідомлення основних сучасних правових доктрин, цінностей та принципів функціонування права</p> <p>РН12. Проводити порівняльно-правовий аналіз окремих інститутів права різних правових систем, враховуючи взаємозв'язок правової системи України з правовими системами Ради Європи та Європейського Союзу</p>

3. Програма навчальної дисципліни

ЗМІСТОВИЙ МОДУЛЬ 1.

ЗАГАЛЬНІ ПОЛОЖЕННЯ МІГРАЦІЙНОГО ПРАВА

Тема 1. Міграційне право в системі національного права України.

Поняття міграційного права, його предмет, об'єкт та методи. Системно-структурна характеристика міграційного права України. Інститути міграційного права України. Норми міграційного права України (поняття, форми виразу, юридичні властивості), їх класифікація. Міграційно-правові відносини, їх види, суб'єкти і об'єкти. Джерела міграційного права: поняття, система, види. Конституція України — основне джерело міграційного права України. Характеристика законів, інших нормативно-правових актів, що є джерелами міграційного права України. Міграційне право як навчальна дисципліна. Взаємозв'язок інститутів міграційного права України з іншими галузями права України. Місце міграційного права в системі національного права України.

Література:

- 1) Конституція України від 28.06.1996 № 254к/96-вр. Відомості Верховної Ради України. 1996. № 30. Ст. 141.
- 2) Кодекс адміністративного судочинства України: Закон України від 06.11.2005 № 2747-15. Відомості Верховної Ради України. 2005. № 35-36, № 37. Ст.446.
- 3) Кодекс України про адміністративні правопорушення: Закон Української УРСР від 07.12.1984 № 80731-10. Відомості Верховної Ради Української РСР (ВВР). 1984. № 51. Ст.1122.
- 4) Деякі питання надання підрозділами Міністерства внутрішніх справ, Національної поліції та Державної міграційної служби платних послуг: Постанова Кабінету Міністрів України від 26.10.2011 № 1098. URL: <http://zakon2.rada.gov.ua/laws/show/1098-2011-%D0%BF>.
- 5) Міграційне право України: підручник / за заг. ред. д-ра юрид. наук, чл.-кор. НАПрН України С.М. Гусарова. Харків: Дім реклами, 2016. С. 5-18.
- 6) Макаруч В. В. Місце міграційного права в системі права України. Журнал східноєвропейського права. 2019. № 70. С. 142-147.
- 7) Міграційне право України: підручник / за ред. С. М. Гусарова. Харків, 2016.

С. 10-34.

8) Супруновський А. Джерела міграційного права України. Підприємництво, господарство і право. 2017. № 12. С. 201–206.

Тема 2. Адміністративно-правове регулювання міграційних процесів в Україні.

Поняття та класифікація міграції. Нормативно-правові акти, що регулюють міграційні процеси в Україні. Державна міграційна політика України. Світовий досвід регулювання міграційних процесів. Міжнародна міграція. Типи, напрями, масштаби, норми (загальні і національні), міжнародні переміщення населення, внутрішні переміщення населення.

Література:

1) Про громадянство: Закон України від 18.01.2001 № 2235-III. Відомості Верховної Ради України. 2001. № 13. Ст. 65.

2) Про забезпечення прав і свобод внутрішньо переміщених осіб: Закон України від 20.10.2014 № 1706-18. Відомості Верховної Ради. 2015. № 1. Ст. 1.

3) Про імміграцію: Закон України від 07.06.2001 № 2491-III. Відомості Верховної Ради України. 2001. № 41. Ст. 197.

4) Про правовий статус іноземців та осіб без громадянства: Закон України від 22.09.2011 № 3773-VI. Відомості Верховної Ради України. 2012. № 19-20. Ст. 179.

5) Про свободу пересування та вільний вибір місця проживання в Україні: Закон України від 11.12.2003 № 1382-15. Відомості Верховної Ради України. 2004. № 15. Ст. 232.

6) Про схвалення Стратегії державної міграційної політики України на період до 2025 року: Розпорядження Кабінету Міністрів України від 12.07.2017 № 482-р. Офіційний Вісник України. 2017. № 60. Ст. 216.

7) Про утворення територіальних органів Державної міграційної служби: Постанова Кабінету Міністрів України від 15.06.2011 № 658. Офіційний Вісник України. 2011. № 47. Ст. 1902.

8) Bogdan Derevyanko, Liudmyla Nicolenco, Irina Syrmamiik, Yevgen Mykytenko, Iosif Gasparevich Assessment of financial and economic security of the region (based on the relevant statistics of the Donetsk region). *Інвестиційний менеджмент та фінансові інновації: міжнародний науковий журнал*. 2018. Вип. 15. № 4. С. 283-295.

9) Малиновська О. А. Міграційна політика: глобальний контекст та українські реалії: підручник. К.: НІСД, 2018. С. 20-34.

Тема 3. Суб'єкти публічного адміністрування у сфері міграційних процесів.

Система, структура і повноваження суб'єктів публічного адміністрування у сфері міграційних процесів. Організація діяльності Державної міграційної служби України. Міністерство внутрішніх справ України в системі суб'єктів публічного адміністрування у сфері міграційних процесів. Державна прикордонна служба України в системі суб'єктів публічного адміністрування у сфері міграційних процесів. Пункти тимчасового утримання (перебування) іноземців та осіб без громадянства, які незаконно перебувають в Україні. Пункти для біженців та осіб, які потребують тимчасового захисту в Україні.

Література:

1) Про Державну прикордонну службу України: Закон України від 03.04.2003 № 661-IV. *Відомості Верховної Ради України*. 2003. № 27. Ст. 208.

2) Про затвердження Положення про Державну міграційну службу України: Постанова Кабінету Міністрів України від 20.08.2014 № 360. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/360-2014-%D0%BF#Text>.

3) Деякі питання надання адміністративних послуг у сфері міграції: Постанова Кабінету Міністрів України від 02.11.2016 № 770. URL: <http://zakon3.rada.gov.ua/laws/show/770-2016-%D0%BF>.

4) Деякі питання надання підрозділами Міністерства внутрішніх справ, Національної поліції та Державної міграційної служби платних послуг: Постанова Кабінету Міністрів України від 26.10.2011 № 1098. URL: <http://zakon2.rada.gov.ua/laws/show/1098-2011-%D0%BF>.

5) Європейська конвенція про громадянство від 06.11.1997. URL: http://zakon1.rada.gov.ua/laws/show/994_004.

6) Конвенція про статус біженців. URL: http://zakon2.rada.gov.ua/laws/show/995_011.

7) Микитенко Є.В. Суб'єкти міграційної політики України. *Порівняльно-аналітичне право*. 2017. № 1. С. 168-170.

8) Микитенко Є.В. Щодо підстав, порядку та обсягів надання персональних даних структурними та територіальними підрозділами ГУ ДМС України в Донецькій області організаціям, установам, підприємствам та іншим суб'єктам: Практичний poradnik. Маріуполь: МДУ, 2020. 68 с.

ЗМІСТОВИЙ МОДУЛЬ 2.

ХАРАКТЕРИСТИКА ОКРЕМИХ ІНСТИТУТІВ МІГРАЦІЙНОГО ПРАВА

Тема 4. Інститут громадянства в міграційному праві.

Принципи законодавства України про громадянство. Законодавство про громадянство України. Статус громадянина. Документи, що підтверджують громадянство України. Підстави набуття громадянства України. Підстави припинення громадянства України. Підстави для втрати громадянства України. Повноваження Комісії при Президентові України з питань громадянства. Шляхи оскарження рішень з питань громадянства. Права, обов'язки та гарантії громадянина в доктрині міжнародного права. Біпатриди. Апатриди.

Література:

1) Конституція України від 28.06.1996 № 254к/96-вр. Відомості Верховної Ради України. 1996. № 30. Ст. 141.

2) Про громадянство України: Закон України від 18.01.2001 № 2235-III. *Відомості Верховної Ради України*. 2001. № 13. Ст. 65.

3) Про Єдиний державний демографічний реєстр та документи, що підтверджують громадянство України, посвідчують особу чи її спеціальний статус: Закон України від 20.11.2012 № 5492-VI. *Відомості Верховної Ради України*. 2013. № 51. Ст. 716.

4) Європейська конвенція про громадянство від 06.11.1997. URL: http://zakon1.rada.gov.ua/laws/show/994_004.

5) Про забезпечення прав і свобод внутрішньо переміщених осіб: Закон України від 20.10.2014 № 1706-18. Відомості Верховної Ради. 2015. № 1. Ст. 1.

6) Про затвердження зразка бланка, технічного опису та Порядку оформлення, видачі, обміну, пересилання, вилучення, повернення державі, визнання недійсним та знищення паспорта громадянина України: Постанова Кабінету Міністрів України від 25.03.2015 № 302. URL: <http://zakon0.rada.gov.ua/laws/show/302-2015-%D0%BF>.

7) Про затвердження Порядку використання безконтактного електронного носія, який імплантовано в паспорт громадянина України: Наказ Міністерства внутрішніх справ України від 16.02.2016 № 104. Офіційний Вісник України. 2016. № 25. Ст. 998.

8) Про затвердження Порядку внесення засобів електронного цифрового підпису до безконтактного електронного носія, що міститься в паспорті громадянина України, та надання послуг електронного цифрового підпису з використанням паспорта громадянина

України з імплантованим безконтактним електронним носієм: Постанова Кабінету Міністрів України від 30.11.2016 № 869. Офіційний Вісник України. 2016. № 97. Ст. 3148.

9) Дяченко В. Визначення правового статусу внутрішньо переміщених осіб. *Науковий часопис Національної академії прокуратури України*. № 1. 2017. С. 89-98.

10) Микитенко Є.В.. Загальні проблеми реалізації правового статусу внутрішньо переміщених осіб. *Юридичний науковий електронний журнал*. 2015. № 4. URL: http://lsej.org.ua/4_2015/48.pdf

11) Микитенко Є.В. Виклики міграції в Україні: адекватність сприйняття. *Правова доктрина: міжнародний досвід та практична реалізація в Україні*: міжнародна науково-практична конференція. МДУ. Маріуполь. 22 травня 2019 року. С. 33-37.

Тема 5. Інститут імміграції та еміграції в міграційному праві.

Правове регулювання та порядок виїзду громадян за кордон та повернення в Україну. Умови та порядок імміграції в Україну. Правове регулювання, умови та порядок в'їзду, виїзду з України та транзитного проїзду іноземців та осіб без громадянства. Поняття, види та типи віз. Умови та порядок видачі віз. Порядок отримання дозволу на імміграцію. Категорії іммігрантів. Підстави для відмови у наданні дозволу на імміграцію. Порядок в'їзду іммігрантів в Україну. Порядок видачі посвідки на постійне проживання. Підстави для скасування дозволу на імміграцію. Порядок видворення за межі України. Види еміграції. Причини еміграції. Еміграція в Україні: історичний аспект. Документи, що дають право громадянину України на виїзд з України і в'їзд в Україну. Порядок перетинання громадянами України державного кордону України. Порядок оформлення документів для постійного проживання громадян України за кордоном. Підстави для тимчасового обмеження права громадян України на виїзд з України. Порядок оскарження рішень, дій чи бездіяльності з питань виїзду з України і в'їзду в Україну громадян України.

Література:

1) Конституція України від 28.06.1996 № 254к/96-вр. Відомості Верховної Ради України. 1996. № 30. Ст. 141.

2) Питання організації виконання Закону України «Про імміграцію»: Указ Президента України від 07.08.2001 року № 596/2001. URL: <http://zakon2.rada.gov.ua/laws/show/596/2001>.

3) Про затвердження норм харчування іноземців та осіб без громадянства, що розміщуються в пунктах тимчасового перебування іноземців та осіб без громадянства, які незаконно перебувають в Україні, пунктах тимчасового розміщення біженців Державної міграційної служби: Постанова Кабінету Міністрів України від 11.03.2015 № 144. Офіційний Вісник України. 2015. № 26. Ст. 758.

4) Про затвердження Положення про пункти пропуску через державний кордон та пункти контролю: Постанова Кабінету Міністрів України від 18.08.2010 № 751. Урядовий кур'єр. 2010. № 165.

5) Про затвердження Порядку оформлення, виготовлення і видачі посвідки на постійне проживання та посвідки на тимчасове проживання і технічного опису їх бланків та внесення змін до постанови Кабінету Міністрів України від 26.12.2002 № 1983: Постанова Кабінету Міністрів України від 28.03.2012 № 251. Урядовий кур'єр. 2012. № 75.

6) Про затвердження Порядку продовження строку перебування та продовження або скорочення строку тимчасового перебування іноземців та осіб без громадянства на території України: Постанова Кабінету Міністрів України від 15.02.2012 № 150. Офіційний Вісник України. 2012. № 17. Ст. 612.

7) Про затвердження Порядку формування квоти імміграції, Порядку провадження за заявами про надання дозволу на імміграцію і поданнями про його

скасування та виконання прийнятих рішень: Постанова Кабінету Міністрів України від 26.12.2002 № 1983. Урядовий кур'єр. 2003. № 7.

8) Про затвердження Правил оформлення віз для в'їзду в Україну і транзитного проїзду через її територію: Постанова Кабінету Міністрів України від 01.03.2017 № 118. Урядовий кур'єр. 2017. № 80.

9) Про затвердження Правил перетинання державного кордону громадянами України: Постанова Кабінету Міністрів України від 27.01.1995 № 57. URL: <http://zakon2.rada.gov.ua/laws/show/57-95-%D0%BF>.

10) Про імміграцію: Закон України від 07.06.2001 № 2491-III. Відомості Верховної Ради України. 2001. № 41. Ст. 197.

11) Про правовий статус іноземців та осіб без громадянства: Закон України від 22.09.2011 № 3773-VI. Відомості Верховної Ради України. 2012. № 19-20. Ст. 179.

12) Про затвердження Порядку формування квоти імміграції, Порядку провадження за заявами про надання дозволу на імміграцію і поданнями про його скасування та виконання прийнятих рішень: Постанова Кабінету Міністрів України від 26.12.2002 № 1983. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/1983-2002-%D0%BF#Text>.

13) Про затвердження Правил перетинання державного кордону громадянами України: Постанова Кабінету Міністрів України від 27.01.1995 № 57. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/57-95-%D0%BF#Text>.

14) Про імміграцію: Закон України від 07.06.2001 № 2491-III. Відомості Верховної Ради України. 2001. № 41. Ст. 197.

15) Про порядок виїзду з України і в'їзду в Україну громадян України: Закон України 21.01.1994 № 3857-XII. Відомості Верховної Ради України. 1994. № 18. Ст. 101.

16) Bogdan Derevyanko, Liudmyla Nicolenko, Irina Syrmamiik, Yevgen Mykytenko, Iosif Gasparyevich Assessment of financial and economic security of the region (based on the relevant statistics of the Donetsk region). Інвестиційний менеджмент та фінансові інновації: міжнародний науковий журнал. 2018. Вип. 15. № 4. С. 283-295.

Тема 6. Інститут надання притулку в міграційному праві.

Законодавство про біженців та осіб, які потребують додаткового або тимчасового захисту. Порядок звернення особи із заявою про визнання біженцем або особою, яка потребує додаткового захисту. Умови, за яких особа не визнається біженцем або особою, яка потребує додаткового захисту. Порядок оформлення документів для вирішення питання щодо визнання біженцем або особою, яка потребує додаткового захисту. Повноваження Кабінету Міністрів України з питань забезпечення прав і свобод внутрішньо переміщених осіб. Повноваження центральних та місцевих органів виконавчої влади, органів місцевого самоврядування з питань забезпечення прав і свобод внутрішньо переміщених осіб. Біженці та особи, що потребують додаткового захисту в Україні. Правовий статус біженців та осіб, що потребують додаткового захисту в Україні. Тимчасове проживання в Україні осіб, яким надано додатковий захист. Тимчасове проживання в Україні осіб, які потребують тимчасового захисту.

Література:

1) Конвенція про статус біженців. URL: http://zakon2.rada.gov.ua/laws/show/995_011.

2) Про біженців та осіб, які потребують додаткового або тимчасового захисту : Закон України від 08.07.2011 № 3671-VI. Відомості Верховної Ради України. 2012. № 16. Ст. 146.

3) Про забезпечення прав і свобод внутрішньо переміщених осіб: Закон України від 20.10.2014 № 1706-18. Відомості Верховної Ради. 2015. № 1. Ст. 1.

4) Про затвердження норм харчування іноземців та осіб без громадянства, що розміщуються в пунктах тимчасового перебування іноземців та осіб без громадянства, які незаконно перебувають в Україні, пунктах тимчасового розміщення біженців Державної

міграційної служби: Постанова Кабінету Міністрів України від 11.03.2015 № 144. Офіційний Вісник України. 2015. № 26. Ст. 758.

5) Про затвердження Положення про пункти пропуску через державний кордон та пункти контролю: Постанова Кабінету Міністрів України від 18.08.2010 № 751. Урядовий кур'єр. 2010. № 165.

6) Про затвердження Порядку оформлення, виготовлення і видачі посвідки на постійне проживання та посвідки на тимчасове проживання і технічного опису їх бланків та внесення змін до постанови Кабінету Міністрів України від 26.12.2002 № 1983: Постанова Кабінету Міністрів України від 28.03.2012 № 251. Урядовий кур'єр. 2012. № 75.

7) Про біженців та осіб, які потребують додаткового або тимчасового захисту: Закон України від 08.07.2011 № 3671-VI. *Відомості Верховної Ради України*. 2012. № 16. Ст. 146.

8) Про правовий статус іноземців та осіб без громадянства: Закон України від 22.09.2011 № 3773-VI. *Відомості Верховної Ради України*. 2012. № 19-20. Ст. 179.

9) Bogdan Derevyanko, Liudmyla Nicolenco, Irina Syrmamiik, Yevgen Mykytenko, Iosif Gasparevich Assessment of financial and economic security of the region (based on the relevant statistics of the Donetsk region). *Інвестиційний менеджмент та фінансові інновації: міжнародний науковий журнал*. 2018. Вип. 15. № 4. С. 283-295.

10) Микитенко Є. В. Щодо особливостей правового регулювання статусу біженців. *Науковий вісник Міжнародного гуманітарного університету*. Серія: Юриспруденція. 2015. Вип. 14(1). С. 38-40. URL: http://nbuv.gov.ua/UJRN/Nvmgu_jur_2015_14%281%29__13.

Тема 7. Інститут видачі (екстрадиції) фізичних осіб у міграційному праві.

Поняття та значення інституту видачі (екстрадиції) фізичних осіб у міграційному праві. Умови та порядок видворення іноземців та осіб без громадянства. Умови та порядок «реадмісії» та екстрадиції. Основні загально визнані принципи міжнародного права як базис екстрадиції осіб. Спеціальні принципи екстрадиції фізичних осіб. Учасники видачі (екстрадиції) фізичних осіб у міграційному праві.

Література:

1) Кримінальний кодекс України: Закон України від 05.04.2001 № 2341-III. *Відомості Верховної Ради України*. 2001. № 25. Ст. 131.

2) Кримінальний процесуальний кодекс України: Закон України від 13.04.2012 № 4651-VI. *Відомості Верховної Ради України*. 2013. № 9-10. Ст. 88.

3) Про затвердження Порядку продовження строку перебування та продовження або скорочення строку тимчасового перебування іноземців та осіб без громадянства на території України: Постанова Кабінету Міністрів України від 15.02.2012 № 150. Офіційний Вісник України. 2012. № 17. Ст. 612.

4) Про облік внутрішньо переміщених осіб: Постанова Кабінету Міністрів України від 01.10.2014 № 509. Офіційний Вісник України. 2014. № 81. Ст. 2296. Про правовий статус іноземців та осіб без громадянства: Закон України від 22.09.2011 № 3773-VI. *Відомості Верховної Ради України*. 2012. № 19-20. Ст. 179.

5) Про схвалення Концепції створення національної системи ідентифікації громадян України, іноземців та осіб без громадянства: Розпорядження Кабінету Міністрів України від 23.12.2015 № 1428-р. Офіційний Вісник України. 2016. № 4. Ст. 245.

6) Про схвалення Стратегії державної міграційної політики України на період до 2025 року: Розпорядження Кабінету Міністрів України від 12.07.2017 № 482-р. Офіційний Вісник України. 2017. № 60. Ст. 216.

7) Чуєнко В. «Європейська криза біженців» як найактуальніша проблема Європейського Союзу. *Jurnal juridic national: teorie si practica*. 2016. № 8. С. 212-216.

8) Олійник С.М. Міжнародно-правове регулювання реадмісії осіб : дисертація на здобуття наукового ступеня к.ю.н. 12.00.11 Київ, Національний університет «Києво-Могилянська академія», 2020. 216 с.

Тема 8. Інститут юридичної відповідальності в міграційному праві.

Юридична відповідальність іноземців та осіб без громадянства за порушення законодавства України. Заходи адміністративного примусу, що застосовуються до іноземців та осіб без громадянства за порушення законодавства України. Адміністративна відповідальність за порушення міграційного законодавства. Порядок оформлення матеріалів про адміністративні правопорушення. Порядок розгляду справ про адміністративне правопорушення. Порядок оформлення постанови у справі про адміністративне правопорушення. Порядок оскарження постанови у справі про адміністративне правопорушення. Порядок виконання постанов про накладення адміністративних стягнень.

Література:

1) Кодекс України про адміністративні правопорушення: Закон Української УРСР від 07.12.1984 № 80731-10. Відомості Верховної Ради Української РСР (ВВР). 1984. № 51. Ст.1122.

2) Митний кодекс: Закон України від 13.03.2012. Відомості Верховної Ради України. 2012. № 44-45, № 46-47, № 48, Ст. 552.

3) Кримінальний кодекс України: Закон України від 05.04.2001 № 2341-III. Відомості Верховної Ради України. 2001. № 25-26. Ст. 131.

4) Кримінальний процесуальний кодекс України: Закон України від 13.04.2012 № 4651-VI. Відомості Верховної Ради України. 2013. № 9-10, № 11-12, № 13. Ст. 88.

5) Податковий кодекс України: Закон України від 02.12.2010 № 2755-VI. Відомості Верховної Ради України. 2011. № 13-14, № 15-16, № 17. Ст. 112.

6) Про затвердження Інструкції з оформлення матеріалів про адміністративні правопорушення Державною міграційною службою України: Наказ Міністерства внутрішніх справ від 28.08.2013 № 825. Офіційний Вісник України. 2013. № 76. Ст. 2853.

7) Дракохруст Т., Мазепа С. Особливості юридичної відповідальності за порушення міграційного законодавства України. Актуальні проблеми законодавства. 2020. № 4. URL: <http://appj.wunu.edu.ua/index.php/appj/article/view/1099>.

3. Структура навчальної дисципліни

Назви змістових модулів і тем	Кількість годин											
	денна форма						Заочна форма					
	усьо го	у тому числі					усьо го	у тому числі				
		л	п	лаб	інд	с.р.		л	п	лаб	інд	с.р.
1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13
ЗМІСТОВИЙ МОДУЛЬ 1.												
ЗАГАЛЬНІ ПОЛОЖЕННЯ МІГРАЦІЙНОГО ПРАВА												
Тема 1. Міграційне право в системі національного права України.	7	2	2			3	4					2
Тема 2. Адміністративно-правове регулювання міграційних процесів в Україні.	7	2	2			3	3	2	2			1
Тема 3. Суб'єкти публічного адміністрування у сфері міграційних процесів.	7	2	2			3	3	2				1
ІНДЗ 1	4					4	19					19
Разом за змістовим модулем 1	25	6	6			13	30	4	2			24
ЗМІСТОВИЙ МОДУЛЬ 2.												
ХАРАКТЕРИСТИКА ОКРЕМИХ ІНСТИТУТІВ МІГРАЦІЙНОГО ПРАВА												
Тема 4. Інститут громадянства в міграційному праві.	7	2	2			3	2					1
Тема 5. Інститут імміграції та еміграції в міграційному праві.	5	2	2			2	2	2				1
Тема 6. Інститут надання притулку в міграційному праві.	5	2				2	2					1
Тема 7. Інститут видачі (екстрадиції) фізичних осіб у міграційному праві.	7	2	2			3	2		2			1
Тема 8. Інститут	7	2	2			3	4		2			2

юридичної відповідальності в міграційному праві.												
ІНДЗ	4					4	19					19
Разом за змістовим модулем 2	35	10	8			17	31	2	4			25
Підготовка до екзамену						30						30
Усього годин:	90	16	14			60	90	6	6			78

5. Перелік тем та зміст практичних (семінарських) занять

№ з/п	Назва теми та стислий зміст роботи	Мета роботи	Кількість годин		Результативна навчання (РН) за ОП
			денна форма	заочна форма	
1.	<p>Тема. Міграційне право в системі національного права України.</p> <p>1. Поняття і предмет міграційного права України.</p> <p>2. Система міграційного права України.</p> <p>3. Джерела міграційного права України.</p> <p>4. Міграційно-правові відносини: поняття і загальна характеристика.</p> <p>Література:</p> <p>1) Конституція України від 28.06.1996 № 254к/96-вр. Відомості Верховної Ради України. 1996. № 30. Ст. 141.</p> <p>2) Кодекс адміністративного судочинства України: Закон України від 06.11.2005 № 2747-15. Відомості Верховної Ради України. 2005. № 35-36, № 37. Ст.446.</p> <p>3) Кодекс України про адміністративні правопорушення: Закон Української РСР від 07.12.1984 № 80731-10. Відомості Верховної Ради Української РСР (ВВР). 1984. № 51. Ст.1122.</p> <p>4) Деякі питання надання підрозділами Міністерства внутрішніх справ, Національної поліції та Державної міграційної служби платних послуг: Постанова Кабінету Міністрів України від 26.10.2011 № 1098. URL: http://zakon2.rada.gov.ua/laws/show/1098-2011-%D0%BF.</p> <p>5) Міграційне право України: підручник</p>	Визначити місце міграційного права в системі національного права України. Відокремити джерела міграційного законодавства	2	1	РН10, РН12

	<p>/ за заг. ред. д-ра юрид. наук, чл.-кор. НАПрН України С.М. Гусарова. Харків: Дім реклами, 2016. С. 5-18.</p> <p>6) Макарчук В. В. Місце міграційного права в системі права України. Журнал східноєвропейського права. 2019. № 70. С. 142-147.</p> <p>7) Міграційне право України: підручник / за ред. С. М. Гусарова. Харків, 2016. С. 10-34.</p> <p>8) Супруновський А. Джерела міграційного права України. Підприємництво, господарство і право. 2017. № 12. С. 201–206.</p>				
2.	<p>Тема. Адміністративно-правове регулювання міграційних процесів в Україні.</p> <p>1. Поняття і сутність міграції. Чинники (фактори), що зумовлюють міграції.</p> <p>2. Державна міграційна політика України.</p> <p>3. Світовий досвід регулювання міграційних процесів</p> <p>Література:</p> <p>1) Про громадянство: Закон України від 18.01.2001 № 2235-III. Відомості Верховної Ради України. 2001. № 13. Ст. 65.</p> <p>2) Про забезпечення прав і свобод внутрішньо переміщених осіб: Закон України від 20.10.2014 № 1706-18. Відомості Верховної Ради. 2015. № 1. Ст. 1.</p> <p>3) Про імміграцію: Закон України від 07.06.2001 № 2491-III. Відомості Верховної Ради України. 2001. № 41. Ст. 197.</p> <p>4) Про правовий статус іноземців та осіб без громадянства: Закон України від 22.09.2011 № 3773-VI. Відомості Верховної Ради України. 2012. № 19-20. Ст. 179.</p> <p>5) Про свободу пересування та вільний вибір місця проживання в Україні: Закон України від 11.12.2003 № 1382-15. Відомості Верховної Ради України. 2004. № 15. Ст. 232.</p> <p>6) Про схвалення Стратегії державної міграційної політики України на період до 2025 року: Розпорядження Кабінету Міністрів України від 12.07.2017 № 482-</p>	Проаналізувати основні чинники, які зумовлюють міграцію, охарактеризувати державну політику щодо міграційних процесів	2	1	PH12

	<p>р. Офіційний Вісник України. 2017. № 60. Ст. 216.</p> <p>7) Про утворення територіальних органів Державної міграційної служби: Постанова Кабінету Міністрів України від 15.06.2011 № 658. Офіційний Вісник України. 2011. № 47. Ст. 1902.</p> <p>8) Bogdan Derevyanko, Liudmyla Nicolenko, Irina Syrmamiik, Yevgen Mykytenko, Iosif Gasparevich Assessment of financial and economic security of the region (based on the relevant statistics of the Donetsk region). Інвестиційний менеджмент та фінансові інновації: міжнародний науковий журнал. 2018. Вип. 15. № 4. С. 283-295.</p> <p>9) Малиновська О. А. Міграційна політика: глобальний контекст та українські реалії: підручник. К.: НІСД, 2018. С. 20-34.</p>				
3.	<p>Тема. Суб'єкти публічного адміністрування у сфері міграційних процесів.</p> <p>1. Система суб'єктів правового регулювання міграційних процесів. Компетенція вищих органів держави у формуванні та реалізації міграційної політики.</p> <p>2. Компетенція Міністерства закордонних справ України та його органів у сфері регулювання міграційних процесів.</p> <p>3. Компетенція Державної міграційної служби та її органів у сфері регулювання міграційних процесів.</p> <p>4. Компетенція інших органів виконавчої влади у сфері регулювання міграційних процесів.</p> <p>Література:</p> <p>1. Про Державну прикордонну службу України: Закон України від 03.04.2003 № 661-IV. Відомості Верховної Ради України. 2003. № 27. Ст. 208.</p> <p>2. Про затвердження Положення про Державну міграційну службу України: Постанова Кабінету Міністрів України від 20.08.2014 № 360. URL: https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/360-2014-%D0%BF#Text.</p> <p>3. Деякі питання надання адміністративних послуг у сфері міграції: Постанова Кабінету Міністрів</p>	Визначити коло суб'єктів регулювання міграційних процесів.	2		PH10, PH12

	<p>України від 02.11.2016 № 770. URL: http://zakon3.rada.gov.ua/laws/show/770-2016-%D0%BF.</p> <p>4. Деякі питання надання підрозділами Міністерства внутрішніх справ, Національної поліції та Державної міграційної служби платних послуг: Постанова Кабінету Міністрів України від 26.10.2011 № 1098. URL: http://zakon2.rada.gov.ua/laws/show/1098-2011-%D0%BF.</p> <p>5. Європейська конвенція про громадянство від 06.11.1997. URL: http://zakon1.rada.gov.ua/laws/show/994_004.</p> <p>6. Конвенція про статус біженців. URL: http://zakon2.rada.gov.ua/laws/show/995_011.</p> <p>7. Микитенко Є.В. Суб'єкти міграційної політики України. Порівняльно-аналітичне право. 2017. № 1. С. 168-170.</p> <p>8. Микитенко Є.В. Щодо підстав, порядку та обсягів надання персональних даних структурними та територіальними підрозділами ГУ ДМС України в Донецькій області організаціям, установам, підприємствам та іншим суб'єктам: Практичний поради́ник. Маріуполь: МДУ, 2020. 68 с.</p>				
4.	<p>Тема. Інститут громадянства в міграційному праві.</p> <p>1. Поняття і зміст громадянства. Принципи громадянства.</p> <p>2. Підстави і форми набуття громадянства України.</p> <p>3. Підстави припинення громадянства України.</p> <p>4. Повноваження державних органів, які беруть участь у вирішенні питань громадянства України.</p> <p>Література:</p> <p>1) Конституція України від 28.06.1996 № 254к/96-вр. Відомості Верховної Ради України. 1996. № 30. Ст. 141.</p> <p>2) Про громадянство України: Закон України від 18.01.2001 № 2235-III. Відомості Верховної Ради України. 2001. № 13. Ст. 65.</p> <p>3) Про Єдиний державний демографічний реєстр та документи, що підтверджують громадянство України, посвідчують особу чи її спеціальний</p>	Дослідити підходи до визначення інституту громадянства.	2		PH10, PH12

<p>статус: Закон України від 20.11.2012 № 5492-VI. Відомості Верховної Ради України. 2013. № 51. Ст. 716.</p> <p>4) Європейська конвенція про громадянство від 06.11.1997. URL: http://zakon1.rada.gov.ua/laws/show/994_004.</p> <p>5) Про забезпечення прав і свобод внутрішньо переміщених осіб: Закон України від 20.10.2014 № 1706-18. Відомості Верховної Ради . 2015. № 1. Ст. 1.</p> <p>6) Про затвердження зразка бланка, технічного опису та Порядку оформлення, видачі, обміну, пересилання, вилучення, повернення державі, визнання недійсним та знищення паспорта громадянина України: Постанова Кабінету Міністрів України від 25.03.2015 № 302. URL: http://zakon0.rada.gov.ua/laws/show/302-2015-%D0%BF.</p> <p>7) Про затвердження Порядку використання безконтактного електронного носія, який імплантовано в паспорт громадянина України: Наказ Міністерства внутрішніх справ України від 16.02.2016 № 104. Офіційний Вісник України. 2016. № 25. Ст. 998.</p> <p>8) Про затвердження Порядку внесення засобів електронного цифрового підпису до безконтактного електронного носія, що міститься в паспорті громадянина України, та надання послуг електронного цифрового підпису з використанням паспорта громадянина України з імплантованим безконтактним електронним носієм: Постанова Кабінету Міністрів України від 30.11.2016 № 869. Офіційний Вісник України. 2016. № 97. Ст. 3148.</p> <p>9) Дяченко В. Визначення правового статусу внутрішньо переміщених осіб. Науковий часопис Національної академії прокуратури України. № 1. 2017. С. 89-98.</p> <p>10) Микитенко Є.В.. Загальні проблеми реалізації правового статусу внутрішньо переміщених осіб. Юридичний науковий електронний журнал. 2015. № 4. URL: http://lsej.org.ua/4_2015/48.pdf</p> <p>11) Микитенко Є.В. Виклики міграції в</p>				
--	--	--	--	--

	Україні: адекватність сприйняття. Правова доктрина: міжнародний досвід та практична реалізація в Україні: міжнародна науково-практична конференція. МДУ. Маріуполь. 22 травня 2019 року. С. 33-37.				
5.	<p>Тема. Інститут імміграції та еміграції в міграційному праві.</p> <p>1. Правове регулювання та порядок виїзду громадян за кордон та повернення в Україну.</p> <p>2. Умови та порядок імміграції в Україну.</p> <p>3. Правове регулювання, умови та порядок в'їзду, виїзду з України та транзитного проїзду іноземців та осіб без громадянства.</p> <p style="text-align: center;">Література</p> <p>1) Конституція України від 28.06.1996 № 254к/96-вр. Відомості Верховної Ради України. 1996. № 30. Ст. 141.</p> <p>2) Питання організації виконання Закону України «Про імміграцію»: Указ Президента України від 07.08.2001 року № 596/2001. URL: http://zakon2.rada.gov.ua/laws/show/596/2001.</p> <p>3) Про затвердження норм харчування іноземців та осіб без громадянства, що розміщуються в пунктах тимчасового перебування іноземців та осіб без громадянства, які незаконно перебувають в Україні, пунктах тимчасового розміщення біженців Державної міграційної служби: Постанова Кабінету Міністрів України від 11.03.2015 № 144. Офіційний Вісник України. 2015. № 26. Ст. 758.</p> <p>4) Про затвердження Положення про пункти пропуску через державний кордон та пункти контролю: Постанова Кабінету Міністрів України від 18.08.2010 № 751. Урядовий кур'єр. 2010. № 165.</p> <p>5) Про затвердження Порядку оформлення, виготовлення і видачі посвідки на постійне проживання та посвідки на тимчасове проживання і технічного опису їх бланків та внесення змін до постанови Кабінету Міністрів України від 26.12.2002 № 1983: Постанова Кабінету Міністрів України</p>	Проаналізувати умови імміграції та еміграції в міграційному праві України.	1	1	PH10, PH12

<p>від 28.03.2012 № 251. Урядовий кур'єр. 2012. № 75.</p> <p>6) Про затвердження Порядку продовження строку перебування та продовження або скорочення строку тимчасового перебування іноземців та осіб без громадянства на території України: Постанова Кабінету Міністрів України від 15.02.2012 № 150. Офіційний Вісник України. 2012. № 17. Ст. 612.</p> <p>7) Про затвердження Порядку формування квоти імміграції, Порядку провадження за заявами про надання дозволу на імміграцію і поданнями про його скасування та виконання прийнятих рішень: Постанова Кабінету Міністрів України від 26.12.2002 № 1983. Урядовий кур'єр. 2003. № 7.</p> <p>8) Про затвердження Правил оформлення віз для в'їзду в Україну і транзитного проїзду через її територію: Постанова Кабінету Міністрів України від 01.03.2017 № 118. Урядовий кур'єр. 2017. № 80.</p> <p>9) Про затвердження Правил перетинання державного кордону громадянами України: Постанова Кабінету Міністрів України від 27.01.1995 № 57. URL: http://zakon2.rada.gov.ua/laws/show/57-95-%D0%BF.</p> <p>10) Про імміграцію: Закон України від 07.06.2001 № 2491-III. Відомості Верховної Ради України. 2001. № 41. Ст. 197.</p> <p>11) Про правовий статус іноземців та осіб без громадянства: Закон України від 22.09.2011 № 3773-VI. Відомості Верховної Ради України. 2012. № 19-20. Ст. 179.</p> <p>12) Про затвердження Порядку формування квоти імміграції, Порядку провадження за заявами про надання дозволу на імміграцію і поданнями про його скасування та виконання прийнятих рішень: Постанова Кабінету Міністрів України від 26.12.2002 № 1983. URL: https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/1983-2002-%D0%BF#Text.</p> <p>13) Про затвердження Правил перетинання державного кордону</p>				
--	--	--	--	--

	<p>громадянами України: Постанова Кабінету Міністрів України від 27.01.1995 № 57. URL: https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/57-95-%D0%BF#Text.</p> <p>14) Про імміграцію: Закон України від 07.06.2001 № 2491-III. Відомості Верховної Ради України. 2001. № 41. Ст. 197.</p> <p>15) Про порядок виїзду з України і в'їзду в Україну громадян України: Закон України 21.01.1994 № 3857-XII. Відомості Верховної Ради України. 1994. № 18. Ст. 101.</p> <p>16) Bogdan Derevyanko, Liudmyla Nicolenko, Irina Syrmamiik, Yevgen Mykytenko, Iosif Gasparevich Assessment of financial and economic security of the region (based on the relevant statistics of the Donetsk region). Інвестиційний менеджмент та фінансові інновації: міжнародний науковий журнал. 2018. Вип. 15. № 4. С. 283-295.</p>				
6.	<p>Тема. Інститут надання притулку в міграційному праві.</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. Поняття й різновиди учасників міграційних процесів. 2. Правовий статус іноземців та осіб без громадянства у міграційних правовідносинах. 3. Особливості правового статусу шукачів притулку та біженців в Україні. 4. Порядок набуття та втрата статусу біженця. <p>Література:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) Конвенція про статус біженців. URL: http://zakon2.rada.gov.ua/laws/show/995_011. 2) Про біженців та осіб, які потребують додаткового або тимчасового захисту : Закон України від 08.07.2011 № 3671-VI. Відомості Верховної Ради України. 2012. № 16. Ст. 146. 3) Про забезпечення прав і свобод внутрішньо переміщених осіб: Закон України від 20.10.2014 № 1706-18. Відомості Верховної Ради. 2015. № 1. Ст. 1. 4) Про затвердження норм харчування іноземців та осіб без громадянства, що розміщуються в пунктах тимчасового перебування іноземців та осіб без 	Визначити правовий статус іноземців та осіб без громадянств а, порядок набуття статусу біженця.	1	1	PH10, PH12

	<p>громадянства, які незаконно перебувають в Україні, пунктах тимчасового розміщення біженців Державної міграційної служби: Постанова Кабінету Міністрів України від 11.03.2015 № 144. Офіційний Вісник України. 2015. № 26. Ст. 758.</p> <p>5) Про затвердження Положення про пункти пропуску через державний кордон та пункти контролю: Постанова Кабінету Міністрів України від 18.08.2010 № 751. Урядовий кур'єр. 2010. № 165.</p> <p>6) Про затвердження Порядку оформлення, виготовлення і видачі посвідки на постійне проживання та посвідки на тимчасове проживання і технічного опису їх бланків та внесення змін до постанови Кабінету Міністрів України від 26.12.2002 № 1983: Постанова Кабінету Міністрів України від 28.03.2012 № 251. Урядовий кур'єр. 2012. № 75.</p> <p>7) Про біженців та осіб, які потребують додаткового або тимчасового захисту: Закон України від 08.07.2011 № 3671-VI. Відомості Верховної Ради України. 2012. № 16. Ст. 146.</p> <p>8) Про правовий статус іноземців та осіб без громадянства: Закон України від 22.09.2011 № 3773-VI. Відомості Верховної Ради України. 2012. № 19-20. Ст. 179.</p> <p>9) Bogdan Derevyanko, Liudmyla Nicolenko, Irina Syrmamiik, Yevgen Mykytenko, Iosif Gasparyevich Assessment of financial and economic security of the region (based on the relevant statistics of the Donetsk region). Інвестиційний менеджмент та фінансові інновації: міжнародний науковий журнал. 2018. Вип. 15. № 4. С. 283-295.</p> <p>10) Микитенко Є. В. Щодо особливостей правового регулювання статусу біженців. Науковий вісник Міжнародного гуманітарного університету. Серія: Юриспруденція. 2015. Вип. 14(1). С. 38-40. URL: http://nbuv.gov.ua/UJRN/Nvmgu_jur_2015_14%281%29_13.</p>				
7.	Тема. Інститут видачі (екстрадиції) фізичних осіб в міграційному праві.	Проаналізувати	2	1	PH10, PH12

<p>1. Поняття екстрадиції фізичних осіб в міграційному праві України.</p> <p>2. Становлення інституту екстрадиції в Україні, його законодавче врегулювання.</p> <p style="text-align: center;">Література:</p> <p>1) Кримінальний кодекс України: Закон України від 05.04.2001 № 2341-III. Відомості Верховної Ради України. 2001. № 25. Ст. 131.</p> <p>2) Кримінальний процесуальний кодекс України: Закон України від 13.04.2012 № 4651-VI. Відомості Верховної Ради України. 2013. № 9-10. Ст. 88.</p> <p>3) Про затвердження Порядку продовження строку перебування та продовження або скорочення строку тимчасового перебування іноземців та осіб без громадянства на території України: Постанова Кабінету Міністрів України від 15.02.2012 № 150. Офіційний Вісник України. 2012. № 17. Ст. 612.</p> <p>4) Про облік внутрішньо переміщених осіб: Постанова Кабінету Міністрів України від 01.10.2014 № 509. Офіційний Вісник України. 2014. № 81. Ст. 2296. Про правовий статус іноземців та осіб без громадянства: Закон України від 22.09.2011 № 3773-VI. Відомості Верховної Ради України. 2012. № 19-20. Ст. 179.</p> <p>5) Про схвалення Концепції створення національної системи ідентифікації громадян України, іноземців та осіб без громадянства: Розпорядження Кабінету Міністрів України від 23.12.2015 № 1428-р. Офіційний Вісник України. 2016. № 4. Ст. 245.</p> <p>6) Про схвалення Стратегії державної міграційної політики України на період до 2025 року: Розпорядження Кабінету Міністрів України від 12.07.2017 № 482-р. Офіційний Вісник України. 2017. № 60. Ст. 216.</p> <p>7) Чуєнко В. «Європейська криза біженців» як найактуальніша проблема Європейського Союзу. <i>Jurnal juridic national: teorie si practica</i>. 2016. № 8. С. 212–216.</p> <p>8) Олійник С.М. Міжнародно-правове регулювання реадмісії осіб : дисертація на здобуття наукового ступеня к.ю.н.</p>	<p>нормативно-правове регулювання інституту екстрадиції в міграційном у праві України.</p>			
--	--	--	--	--

	12.00.11 Київ, Національний університет «Києво- Могиллянська академія», 2020. 216 с.				
8.	<p>Тема. Інститут юридичної відповідальності в міграційному праві.</p> <p>1. Поняття, загальна характеристика та підстави юридичної відповідальності за порушення міграційного законодавства.</p> <p>2. Кримінальна відповідальність за порушення міграційного законодавства та її підстави.</p> <p>3. Адміністративна та дисциплінарна відповідальність за порушення міграційного законодавства.</p> <p>4. Цивільно-правова відповідальність іноземців в Україні.</p> <p>Література:</p> <p>1) Кодекс України про адміністративні правопорушення: Закон Української УРСР від 07.12.1984 № 80731-10. Відомості Верховної Ради Української РСР (ВВР). 1984. № 51. Ст.1122.</p> <p>2) Митний кодекс: Закон України від 13.03.2012. Відомості Верховної Ради України. 2012. № 44-45, № 46-47, № 48, Ст. 552.</p> <p>3) Кримінальний кодекс України: Закон України від 05.04.2001 № 2341-III. Відомості Верховної Ради України. 2001. № 25-26. Ст. 131.</p> <p>4) Кримінальний процесуальний кодекс України: Закон України від 13.04.2012 № 4651-VI. Відомості Верховної Ради України. 2013. № 9-10, № 11-12, № 13. Ст. 88.</p> <p>5) Податковий кодекс України: Закон України від 02.12.2010 № 2755-VI. Відомості Верховної Ради України. 2011. № 13-14, № 15-16, № 17. Ст. 112.</p> <p>6) Про затвердження Інструкції з оформлення матеріалів про адміністративні правопорушення Державною міграційною службою України: Наказ Міністерства внутрішніх справ від 28.08.2013 № 825. Офіційний Вісник України. 2013. № 76. Ст. 2853.</p> <p>7) Дракохруст Т., Мазепа С. Особливості юридичної відповідальності за порушення міграційного законодавства України. Актуальні проблеми законодавства. 2020. № 4. URL:</p>	Дослідити інститут юридичної відповідальності в міграційному праві України, розглянути основні його види.	2	2	PH10, PH12

	http://appj.wunu.edu.ua/index.php/appj/article/view/1099.			
Разом:		14	6	

6. Самостійна робота

№ з/п	Назва теми	Кількість годин	
		денна форма	заочна форма
1.	Опрацювання лекційного матеріалу	8	3
2.	Підготовка до семінарських занять.	14	6
3.	Виконання індивідуальних завдань (реферат)	8	38
4.	Підготовка до екзамену	30	30
	Разом:	60	78

7. Індивідуальні завдання

Індивідуальне завдання до Теми 1.

Підготувати презентації:

1. Місце міграційного права України в системі національного права України.
2. Системно-структурна характеристика міграційного права України.
3. Інститути міграційного права України.
4. Норми міграційного права України (поняття, форми виразу, юридичні властивості), їх класифікація.
5. Міграційно-правові відносини, їх види, суб'єкти і об'єкти.

Скласти схеми:

- ✓ Міграційні процеси у світі.
- ✓ Історія становлення міграційного права.
- ✓ Завдання міграційного права.
- ✓ Нормативно-правова база функціонування юридичної клініки.
- ✓ Зв'язок міграційного права з іншими галузями права.
- ✓ Функції міграційного права.
- ✓ Принципи (загальні засади) міграційного права.
- ✓ Структура міграційного права.

Підготувати реферат на одну з наступних тем:

- ✓ «Актуальність вивчення міграційного права в сучасних умовах глобалізації».
- ✓ «Предмет, об'єкт та структура міграційного права як галузі права».
- ✓ «Основні цілі та функції міграційного права».
- ✓ «Теоретико-методологічні засади та концептуальні підходи міграційного права»
- ✓ «Термінологічно-понятійний інструмент міграційного права як галузі права»

Індивідуальне завдання до Теми 2.

Задача № 1

Аналіз судового рішення (або кількох судових рішень)

Метою цього завдання є: набути досвіду оцінювати судові рішення вітчизняних судів з позицій верховенства права та його складових, знаходити недоліки у них та шляхи їх подолання у суддівській діяльності.

Аудиторія розбивається на малі групи; учасникам надається фабула справи; викладач знайомить слухачів з фабулою справи, роз'яснює алгоритм виконання завдання

та пояснює його поетапне виконання; групи визначаються з доповідачами. Інший варіант для цього виду роботи. Групи можуть отримати однакове завдання або працювати з різними.

Фабула. Окрему категорію становлять справи, в яких заявники – внутрішньо-переміщені особи просять суд установити юридичний факт – їх вимушене переселення з тимчасово окупованих частин територій Донецької та Луганської областей України. Проблематичність таких ситуацій полягала у тому, що в отриманих ними довідках про статус внутрішньо-переміщеної особи в органах соціального захисту посвідчувався лише факт наявності у них цього статусу, але при цьому не встановлено причини такого переселення. У зв'язку із цим заявник вважає за необхідне звернутися до суду для встановлення факту вимушеного переселення, адже іншого порядку встановлення цього юридичного факту законодавством України не передбачено. Так, у рішенні Слов'янського міськрайонного суду Донецької області від 22.08.2017 відмова у задоволенні такої заяви аргументована тим, що видана заявниці Управлінням соціального захисту населення виконкому районної державної адміністрації довідка про взяття на облік внутрішньо переміщеної особи ґрунтується на положеннях Закону України «Про забезпечення прав і свобод громадян та правовий режим на тимчасово окупованій території України». Окрім того, Суд не прийняв до уваги доводи заявниці про, те що метою встановлення юридичного факту є набуття нею статусу особи, яка перебуває під захистом Конвенції ООН про захист цивільного населення під час війни від 12.08.1979.

Завдання:

- Чи належний спосіб захисту своїх прав, як звернення до суду обрав заявник ?
- Проаналізуйте судові рішення;
- Дайте обґрунтовану відповідь та визначте, чому саме судом було відмовлено у задоволенні вимог заявника;
- Дайте правову оцінку судовому рішенню, чи згодні Ви з ним.

Задача № 2

Аналіз судового рішення (або кількох судових рішень)

Метою цього завдання є: набути досвіду оцінювати судові рішення вітчизняних судів з позицій верховенства права та його складових, знаходити недоліки у них та шляхи їх подолання у суддівській діяльності.

Аудиторія розбивається на малі групи; учасникам надається фабула справи; викладач знайомить слухачів з фабулою справи, роз'яснює алгоритм виконання завдання та пояснює його поетапне виконання; групи визначаються з доповідачами. Інший варіант для цього виду роботи. Для належної демонстрації проблематики здобувачі освіти аналізують два рішення: одного судового рішення українського суду та одного рішення Європейського суду з прав людини. Групи можуть отримати однакове завдання або працювати з різними.

Фабула. У справі Цезар та інші проти України, усі заявники – жителі міста Донецька. У різні дати 2014 року виплата допомоги із соціального забезпечення була припинена, що підтверджується довідками, виданими місцевими органами соціального захисту населення. Рішення Європейського Суду з прав людини від 13.02.2018.

Завдання:

- Чи належний спосіб захисту своїх прав, як звернення до суду обрали заявники ?
- Проаналізуйте судові рішення;
- Дайте обґрунтовану відповідь та визначте, чи мали місце порушення з боку органів державної влади України, якщо мали, то які саме ?

Індивідуальне завдання до Теми 3.

Задача № 1

Метою цього завдання є: набути досвіду оцінювати дії державних органів під час прийняття тих чи інших рішень, знаходити недоліки в них та шляхи їх подолання; навчитися аналізувати ситуацію та передбачати результат вирішення спору, прийняття судом рішення.

Іванов В.В. звернулась до Донецького окружного адміністративного суду з позовною заявою до Слов'янського відділу Головного управління Державної міграційної служби України в Донецькій області про визнання дій протиправними та зобов'язання вчинити певні дії. Суть вимог полягає в зобов'язанні Слов'янського відділу оформити та видати позивачу паспорт громадянина України для виїзду за кордон без застосування безконтактного електронного носія. Раніше Слов'янським відділом заявнику було відмовлено в оформленні та видачі паспорта громадянина України для виїзду за кордон без застосування безконтактного електронного носія.

Дайте відповідь на запитання:

- Чи належний спосіб захисту своїх прав, як звернення до суду обрав заявник ?
- Чи може бути Слов'янський відділ Головного управління Державної міграційної служби України в Донецькій області відповідачем у зазначеному спорі ?
- Чи правомірні дії Слов'янського відділу в частині відмови в оформленні та видачі паспорта громадянина України для виїзду за кордон без застосування безконтактного електронного носія ?
- Що повинно бути враховано судом при прийнятті рішення ?
- Чи є вимоги позивача такими, що підлягають задоволенню ?
- Яке на Вашу думку суд повинен прийняти рішення ? Надайте його правове обґрунтування.

Підготувати презентації:

1. Система суб'єктів правового регулювання міграційних процесів.
2. Компетенція вищих органів держави у формуванні та реалізації міграційної політики.

Провести колоквиум за темою «Проблемні питання здійснення повноважень Державної міграційної служби та її органів».

Підготувати реферат на одну з наступних тем:

- ✓ Суб'єкти публічного адміністрування у сфері міграційних процесів.
- ✓ Компетенція Міністерства закордонних справ України та його органів у сфері регулювання міграційних процесів.
- ✓ Компетенція Державної міграційної служби та її органів у сфері регулювання міграційних процесів.
- ✓ Компетенція інших органів виконавчої влади у сфері регулювання міграційних процесів.

Індивідуальне завдання до Теми 4.

Задача № 1

Метою цього завдання є: набути досвіду оцінювати дії державних органів під час прийняття тих чи інших рішень, знаходити недоліки в них та шляхи їх подолання; навчитися аналізувати ситуацію та передбачати результат вирішення спору, прийняття судом рішення.

Аудиторія розбивається на малі групи; учасникам надається ситуаційна задача; викладач знайомить слухачів з ситуаційною задачею, роз'яснює алгоритм виконання завдання та пояснює його поетапне виконання; групи визначаються з доповідачами.

Іванов В.В. звернувся до Донецького окружного адміністративного суду з позовною заявою до Бахмутського відділу Головного управління Державної міграційної служби України в Донецькій області про визнання дій протиправними та зобов'язання вчинити певні дії. Суть вимог полягає в зобов'язанні Бахмутського відділу оформити та видати позивачу паспорт громадянина України у формі паспортної книжечки зразка 1994 року замість наявного у позивача паспорта громадянина України у формі ІД. Раніше Бахмутським відділом заявнику було відмовлено в оформленні та видачі паспорта громадянина України у формі паспортної книжечки зразка 1994 року.

Дайте відповідь на запитання:

- Чи належний спосіб захисту своїх прав, як звернення до суду обрав заявник ?
- Чи може бути Бахмутський відділ Головного управління Державної міграційної служби України в Донецькій області відповідачем у зазначеному спорі ?
- Чи правомірні дії Бахмутського відділу в частині відмови в оформленні та видачі паспорта громадянина України у формі паспортної книжечки зразка 1994 року ?
- Що повинно бути враховано судом при прийнятті рішення ?
- Чи є вимоги позивача такими, що підлягають задоволенню ?
- Яке на Вашу думку суд повинен прийняти рішення ? Надайте його правове обґрунтування.

За допомогою засобів Єдиного державного реєстру судових рішень знайдіть зразок рішення з аналогічного спору та проаналізуйте його.

Задача № 2

Метою цього завдання є: набути досвіду оцінювати дії державних органів під час прийняття тих чи інших рішень, знаходити недоліки в них та шляхи їх подолання; навчитися аналізувати ситуацію та передбачати результат вирішення спору, прийняття судом рішення.

Аудиторія розбивається на малі групи; учасникам надається ситуаційна задача; викладач знайомить слухачів з ситуаційною задачею, роз'яснює алгоритм виконання завдання та пояснює його поетапне виконання; групи визначаються з доповідачами.

Іванов В.В. звернувся до Донецького окружного адміністративного суду з позовною заявою до Добропільського відділу Головного управління Державної міграційної служби України в Донецькій області про визнання дій протиправними та зобов'язання вчинити певні дії. Суть вимог полягає в зобов'язанні Добропільського відділу оформити та видати позивачу паспорт громадянина України у формі паспортної книжечки зразка 1994 року у зв'язку із досягненням позивачем 16-річного віку. Раніше Добропільським відділом заявнику було відмовлено в оформленні та видачі паспорта громадянина України у формі паспортної книжечки зразка 1994 року.

Дайте відповідь на запитання:

- Чи належний спосіб захисту своїх прав, як звернення до суду обрав заявник ?
- Чи може бути Добропільський відділ Головного управління Державної міграційної служби України в Донецькій області відповідачем у зазначеному спорі ?

- Чи правомірні дії Добропільського відділу в частині відмови в оформленні та видачі паспорта громадянина України у формі паспортної книжечки зразка 1994 року ?
- Що повинно бути враховано судом при прийнятті рішення ?
- Чи є вимоги позивача такими, що підлягають задоволенню ?
- Яке на Вашу думку суд повинен прийняти рішення ? Надайте його правове обґрунтування.

Складіть зразок рішення з аналогічного спору.

Індивідуальне завдання до Теми 5.

Задача № 1

Метою цього завдання є: набути досвіду оцінювати дії державних органів під час прийняття тих чи інших рішень, знаходити недоліки в них та шляхи їх подолання; навчитися аналізувати ситуацію та передбачати результат вирішення спору, прийняття судом рішення.

Аудиторія розбивається на малі групи; учасникам надається фабула справи; викладач знайомить слухачів з фабулою справи, роз'яснює алгоритм виконання завдання та пояснює його поетапне виконання; групи визначаються з доповідачами.

В жовтні 2020 року громадянина Республіки Молдова Іванова В.В. співробітниками Маріупольського міжрайонного відділу міграційного контролю та адміністративного провадження Головного управління Державної міграційної служби України в Донецькій області було притягнуто до адміністративної відповідальності за ч.1 ст. 203 КУпАП, складено відповідний протокол та винесено постанову про накладення адміністративного стягнення. Підставою для притягнення Іванова В.В. було те, що починаючи з 10.09.2018 він знаходиться на території України незаконно, без документів, які б давали йому право на законне перебування/проживання.

Не погодившись з таким притягненням до адміністративної відповідальності, Іванов В.В. звернувся до Жовтневого районного суду м. Маріуполя з позовною заявою до Головного управління Державної міграційної служби України в Донецькій області про визнання протиправною та скасування постанови про накладення адміністративного стягнення.

Дайте відповідь на запитання:

- Як Ви вважаєте чи правомірні дії органу ДМС по відношенню до Іванова В.В. ?
- Чи належний спосіб захисту своїх прав, як звернення до суду обрав заявник ?
- Який склад правопорушення передбаченого ч. 1 ст. 203 КУпАП ?
- Чи вірно Івановим В.В. визначено відповідача у даному спорі ?
- Що повинно бути враховано судом при прийнятті рішення ?
- Чи є вимоги позивача такими, що підлягають задоволенню ?
- Яке на Вашу думку суд повинен прийняти рішення ? Надайте його правове обґрунтування.

Складіть проект протоколу про притягнення до адміністративної відповідальності за ч. 1 ст. 203 КУпАП.

Задача № 2

Метою цього завдання є: набути досвіду оцінювати дії державних органів під час прийняття тих чи інших рішень, знаходити недоліки в них та шляхи їх подолання; навчитися аналізувати ситуацію та передбачати результат вирішення спору, прийняття судом рішення.

Аудиторія розбивається на малі групи; учасникам надається фабула справи; викладач знайомить слухачів з фабулою справи, роз'яснює алгоритм виконання завдання та пояснює його поетапне виконання; групи визначаються з доповідачами.

В січні 2021 року Іванов В.В. співробітниками Дружківського відділу Головного управління Державної міграційної служби України в Донецькій області було притягнуто до адміністративної відповідальності за ст. 206 КУпАП, складено відповідний протокол та винесено постанову про накладення адміністративного стягнення. Підставою для притягнення Іванова В.В. було те, що він надав власний транспортний засіб, право їм керувати та розпоряджатись громадянину Азербайджанської Республіки, який на той момент знаходився на території України з порушенням вимог чинного законодавства (притягнутий до адміністративної відповідальності за ч. 1 ст. 203 КУпАП).

Не погодившись з таким притягненням до адміністративної відповідальності, Іванов В.В. звернувся до Дружківського міського суду з позовною заявою до Головного управління Державної міграційної служби України в Донецькій області про визнання протиправною та скасування постанови про накладення адміністративного стягнення. Суть вимог полягає в незгоді позивача з притягненням його до адміністративної відповідальності за ст. 206 КУпАП, складанні протоколу та винесенні постанови про накладення адміністративного стягнення.

Дайте відповідь на запитання:

- *Як Ви вважаєте чи правомірні дії органу ДМС по відношенню до Іванова В.В. ?*
- *Чи може бути начальник Дружківського відділу Головного управління Державної міграційної служби України в Донецькій області відповідачем у зазначеному спорі ?*
- *Який склад правопорушення передбаченого ст. 206 КУпАП ?*
- *Що повинно бути враховано судом при прийнятті рішення ?*
- *Чи є вимоги позивача такими, що підлягають задоволенню ?*
- *Яке на Вашу думку суд повинен прийняти рішення ? Надайте його правове обґрунтування.*

Складіть проєкт постанови про накладення адміністративного стягнення за ст. 206 КУпАП.

Індивідуальне завдання до Теми 6.

Задача № 1

Аналіз судового рішення (або кількох судових рішень)

Метою цього завдання є: набути досвіду оцінювати судові рішення вітчизняних судів з позицій верховенства права та його складових, знаходити недоліки у них та шляхи їх подолання у суддівській діяльності.

Аудиторія розбивається на малі групи; учасникам надається фабула справи; викладач знайомить слухачів з фабулою справи, роз'яснює алгоритм виконання завдання та пояснює його поетапне виконання; групи визначаються з доповідачами. Інший варіант для цього виду роботи. Для належної демонстрації проблематики здобувачі освіти аналізують два рішення: одного судового рішення українського суду та одного рішення Європейського суду з прав людини. Групи можуть отримати однакове завдання або працювати з різними.

Фабула. У справі Дубовик проти України, заявниця, щодо якої було застосовано екстрадиційний арешт для видачі в Білорусь, перебуваючи під вартою отримала в Україні статус біженки. Однак, вона залишалася під вартою доки органи влади Білорусі не попросили Генеральну прокуратуру України залишити заяву про екстрадицію без задоволення і звільнити заявницю. ЄСПЛ вирішив, що оскільки заявницю неможна було видати в Білорусь після отримання нею статусу біженки, весь період ув'язнення між

моментом отримання статусу та моментом фактичного звільнення становив собою позбавлення волі не на підставі закону, та порушував параграф 1 статті 5 Конвенції.

Завдання:

- Проаналізуйте рішення ЄСПЛ;
- Дайте обґрунтовану відповідь та визначте, чи мало місце порушення з боку державних органів України, та якщо мало в чому саме вони полягають.

Задача № 2

Аналіз судового рішення (або кількох судових рішень)

Метою цього завдання є: набути досвіду оцінювати судові рішення вітчизняних судів з позицій верховенства права та його складових, знаходити недоліки у них та шляхи їх подолання у суддівській діяльності.

Аудиторія розбивається на малі групи; учасникам надається фабула справи; викладач знайомить слухачів з фабулою справи, роз'яснює алгоритм виконання завдання та пояснює його поетапне виконання; групи визначаються з доповідачами. Інший варіант для цього виду роботи. Для належної демонстрації проблематики здобувачі освіти аналізують два рішення: одного судового рішення українського суду та одного рішення Європейського суду з прав людини. Групи можуть отримати однакоє завдання або працювати з різними.

Фабула. В справі Кебе та інші проти України, шукачі притулку не були допущені на територію України, ним не було надано допомоги перекладача чи правової допомоги. Вони не могли оскаржити до суду свавільне рішення щодо відмови в прийнятті їхніх заяв про звернення за притулком. ЄСПЛ дійшов висновку, що така неможливість оскарження становила собою порушення статті 13 Конвенції (право на ефективний засіб юридичного захисту).

Завдання:

- Проаналізуйте рішення ЄСПЛ;
- Дайте обґрунтовану відповідь та визначте, в чому саме полягають порушення з боку України.

Задача № 3

Аналіз судового рішення (або кількох судових рішень)

Метою цього завдання є: набути досвіду оцінювати судові рішення вітчизняних судів з позицій верховенства права та його складових, знаходити недоліки у них та шляхи їх подолання у суддівській діяльності.

Аудиторія розбивається на малі групи; учасникам надається фабула справи; викладач знайомить слухачів з фабулою справи, роз'яснює алгоритм виконання завдання та пояснює його поетапне виконання; групи визначаються з доповідачами. Інший варіант для цього виду роботи. Для належної демонстрації проблематики здобувачі освіти аналізують два рішення: одного судового рішення українського суду та одного рішення Європейського суду з прав людини. Групи можуть отримати однакоє завдання або працювати з різними.

Фабула. У справі Абухмаїд проти України йшлося про заяву шукача притулку, який проживав в Україні понад 17 років, неодноразово звертався за статусом біженця, однак не отримав такого статусу. В подальшому, щодо заявника судом було ухвалено рішення про примусове видворення, яке було скасовано судом касаційної інстанції. Таким чином, заявник опинився в ситуації, коли його примусове видворення було неможливим, однак він не мав в Україні жодного правового статусу. Європейський Суд з прав людини

ззначив, що хоча відмова в статусі біженця та неврегульований правовий статус особи, безумовно мають вплив на його приватне життя, однак заявник продовжував проживати в Україні та мав доступ до національних процедур, що могли призвести до врегулювання його статусу. Таким чином, не було порушення статті 8 Конвенції.

Завдання:

- Проаналізуйте рішення ЄСПЛ;
- Дайте обґрунтовану відповідь та визначте, чому саме не було врегульовано правовий статус заявника.

Індивідуальне завдання до Теми 7.

Підготувати презентації:

1. Екстрадиція фізичних осіб.
2. Становлення інституту екстрадиції в Україні: його законодавче врегулювання.

Підготувати реферат на одну з наступних тем:

- ✓ «Інститут видачі (екстрадиції) фізичних осіб в міграційному праві».
- ✓ «Становлення інституту екстрадиції в Україні: його законодавче врегулювання».

Індивідуальне завдання до Теми 8.

Задача № 1

Метою цього завдання є: набути досвіду оцінювати дії державних органів під час прийняття тих чи інших рішень, знаходити недоліки в них та шляхи їх подолання; навчитися аналізувати ситуацію та передбачати результат вирішення спору, прийняття судом рішення.

Аудиторія розбивається на малі групи; учасникам надається фабула справи; викладач знайомить слухачів з фабулою справи, роз'яснює алгоритм виконання завдання та пояснює його поетапне виконання; групи визначаються з доповідачами.

В липні 2021 року співробітниками Головного управління Державної міграційної служби України в Донецькій області відносно громадянина РФ Іванова В.В. було прийнято рішення про заборону в'їзду в Україну на підставі ст. 13 Закону України «Про правовий статус іноземців та осіб без громадянства», як особи, яка має несплачені стягнення у справах про адміністративні правопорушення під час попереднього перебування на території України.

Не погодившись з таким рішенням державного органу, Іванов В.В. звернувся до Донецького окружного адміністративного суду з позовною заявою до Головного управління Державної міграційної служби України в Донецькій області про визнання дій незаконними та скасування рішення про заборону в'їзду в Україну. Суть вимог полягає в незгоді позивача з прийнятим відносно нього рішенням про заборону в'їзду в Україну на підставі ст. 13 Закону України «Про правовий статус іноземців та осіб без громадянства».

Дайте відповідь на запитання:

- *Які підстави повинні бути враховані під час прийняття рішення про заборону в'їзду в Україну ?*
- *Чи вірно Івановим В.В. було подано позов до Донецького окружного адміністративного суду ?*
- *Чи вбачаються порушення в діях державного органу ?*
- *Як на Вашу думку чи достатньо вищенаведених підстав для прийняття державним органом такого рішення ?*
- *Що повинно бути враховано судом при прийнятті рішення ?*

- Чи є вимоги позивача такими, що підлягають задоволенню ?
- Яке на Вашу думку суд повинен прийняти рішення ? Надайте його правове обґрунтування.

За допомогою засобів Єдиного державного реєстру судових рішень знайдіть зразок рішення з аналогічного спору та проаналізуйте його.

Задача № 2

Метою цього завдання є: набути досвіду оцінювати дії державних органів під час прийняття тих чи інших рішень, знаходити недоліки в них та шляхи їх подолання; навчитися аналізувати ситуацію та передбачати результат вирішення спору, прийняття судом рішення.

Аудиторія розбивається на малі групи; учасникам надається фабула справи; викладач знайомить слухачів з фабулою справи, роз'яснює алгоритм виконання завдання та пояснює його поетапне виконання; групи визначаються з доповідачами.

В червні 2021 року співробітниками Дружківського відділу Головного управління Державної міграційної служби України в Донецькій області відносно громадянина Республіки Вірменія Іванова В.В. було прийнято рішення про примусове повернення до країни походження або третьої країни. Підставою для прийняття такого рішення державним органом було те, що Іванов В.В. починаючи з 2000 року знаходиться на території України незаконно, без документів, які б надавали йому право на законне перебування/проживання, чим порушує законодавство України про правовий статус іноземців та осіб без громадянства.

Не погодившись з таким рішенням державного органу Іванов В.В., звернувся до Дружківського міського суду з позовною заявою до Головного управління Державної міграційної служби України в Донецькій області про скасування рішення про примусове повернення до країни походження або третьої країни. Суть вимог полягає в незгоді позивача з прийнятим відносно нього рішенням про примусове повернення до країни походження або третьої країни.

Дайте відповідь на запитання:

- Які підстави повинні бути враховані під час прийняття рішення про примусове повернення іноземця з території України до країни походження ?
- Як на Вашу думку чи достатньо вищенаведених підстав для прийняття державним органом такого рішення ?
- Чи вбачаються порушення в діях державного органу ?
- Що повинно бути враховано судом при прийнятті рішення ?
- Чи є вимоги позивача такими, що підлягають задоволенню ?
- Яке на Вашу думку суд повинен прийняти рішення ? Надайте його правове обґрунтування.

Складіть зразок судового рішення у вищевказаній справі та надайте його правову характеристику.

Задача № 3

Аналіз судового рішення (або кількох судових рішень)

Метою цього завдання є: набути досвіду оцінювати судові рішення вітчизняних судів з позицій верховенства права та його складових, знаходити недоліки у них та шляхи їх подолання у суддівській діяльності.

Аудиторія розбивається на малі групи; учасникам надається фабула справи; викладач знайомить слухачів з фабулою справи, роз'яснює алгоритм виконання завдання

та пояснює його поетапне виконання; групи визначаються з доповідачами. Інший варіант для цього виду роботи. Для належної демонстрації проблематики здобувачі освіти аналізують два рішення: одного судового рішення українського суду та одного рішення Європейського суду з прав людини. Групи можуть отримати однакоє завдання або працювати з різними.

Фабула. Європейський Суд з прав людини вказав на суттєві вади в оцінці ризику органами влади України у справі М.С. проти Словаччини та України. Справа виникла зі скарги громадянина Афганістану, якого в 2011 році затримали про спробі перетнути кордон з України до Словаччини. Після затримання заявника передали Україні, яка видворила його до Афганістану. ЄСПЛ знайшов порушення статті 3 з боку України.

Завдання:

- Проаналізуйте рішення ЄСПЛ;
- Дайте обґрунтовану відповідь та визначте, в чому саме полягають порушення з боку України.

Задача № 4

Аналіз судового рішення (або кількох судових рішень)

Метою цього завдання є: набути досвіду оцінювати судові рішення вітчизняних судів з позицій верховенства права та його складових, знаходити недоліки у них та шляхи їх подолання у суддівській діяльності.

Аудиторія розбивається на малі групи; учасникам надається фабула справи; викладач знайомить слухачів з фабулою справи, роз'яснює алгоритм виконання завдання та пояснює його поетапне виконання; групи визначаються з доповідачами. Інший варіант для цього виду роботи. Для належної демонстрації проблематики здобувачі освіти аналізують два рішення: одного судового рішення українського суду та одного рішення Європейського суду з прав людини. Групи можуть отримати однакоє завдання або працювати з різними.

Фабула. В справі Кебе та інші проти України, Європейський Суд з прав людини встановив, що видворення заявника до Саудівської Аравії могло призвести до неналежного поводження в цій країні та подальшого видворення його до країни походження (Е-ритреї), де він міг бути підданий катуванням та смертній карі.

Завдання:

- Проаналізуйте рішення ЄСПЛ;
- Дайте обґрунтовану відповідь та визначте, чи мало місце порушення з боку державних органів України, та якщо мало в чому саме вони полягають.

8. Методи навчання

В процесі навчання використовуються словесні методи: лекція, лекція-дискусія; наочні: демонстрація матеріалу за допомогою мультимедіа засобів; практичні: контрольні роботи, індивідуальні науково-дослідні завдання. Крім того, важливу роль відіграють творчі, проблемно-пошукові методи, пов'язані із постановкою наукової гіпотези, розгляд якої має знайти відображення в навчальній діяльності здобувачів вищої освіти. Впроваджується інтерактивна модель навчання. Використовуються методи ситуативного моделювання, дискутування та інші інтерактивні методи навчання: мозковий штурм, робота в малих групах, аналізу правових ситуацій (case-study), підготовка пакету кращих рішень, правнича промова, «сократовий» метод, коло ідей; методи дискутування – займи позицію, дебати тощо.

9. Засоби діагностики результатів навчання

Поточний контроль здійснюється під час проведення та семінарських занять, а також за результатами виконання здобувачем вищої освіти завдань для самостійної роботи (есе, аналітичні записки).

Підсумковий контроль проводиться з метою оцінювання результатів навчання після вивчення навчальної дисципліни у формі екзамену.

Питання до екзамену

1. Дайте визначення міграційного права України. Виділіть предмет і методи міграційного права України.
2. Поняття системи міграційного права.
3. Особливості та структура соціальних відносин, які складають предмет регулювання міграційного права.
4. Визначте і охарактеризуйте з яких правових інститутів складається міграційне право України.
5. В чому полягає особливості джерел міграційного права щодо їх дії в часі, в просторі і за колом осіб.
6. Юридичні акти як джерела міграційного права.
7. Акти Президента України.
8. Акти Кабінету Міністрів України.
9. Відомчі нормативні акти в системі джерел міграційного права.
10. Перспективи розвитку міграційного права України.
11. Історичні умови виникнення міграційного права.
12. Визначення міграційного права як самостійної галузі права.
13. Відмінність міграційного права від інших галузей права України.
14. Наука міграційного права.
15. Особливості викладання навчальної дисципліни міграційне право.
16. Поняття засад міграційного права.
17. Види засад міграційного права.
18. Конституційні засади міграційного права.
19. Спеціальні засади міграційного права.
20. Поняття та значення міграції. Міграція як соціальне явище.
21. Хто такий «мігрант»? Які види мігрантів Ви знаєте?
22. Які необхідні документи для в'їзду і виїзду з території України для іноземців та осіб без громадянства?
23. Які існують законодавчі підстави обмеження виїзду з території України для іноземців та осіб без громадянства та громадян України?
24. Яка встановлена юридична відповідальність за порушення національного законодавства України і як впливає статус громадянина України на обсяг прав і свобод?
25. Що таке громадянство України і як впливає статус громадянина України на обсяг прав і свобод?
26. У чому полягає зв'язок інституту громадянства з інститутом міграції?
27. Які особливості процедури вирішення питань, пов'язаних з громадянством України? Який порядок набуття громадянства України?
28. Який порядок позбавлення громадянства України?
29. Які міжнародно-правові норми регламентують питання громадянства України?
30. Що таке свобода пересування по території України? Чи належить «вільний вибір проживання» до поняття «свобода пересування по території України»?
31. Аналіз норм міжнародно-правових актів з питань регулювання правового статусу біавтрідів.
32. Поняття та види емігрантів, характеристика їх правового становища.
33. Правові обмеження виїзду з України.

34. Порядок виїзду з України іноземців та осіб без громадянства, як осіб, які не перебувають у громадянстві України і є громадянином (підданим) іншої держави або держав.
35. Поняття та види іммігрантів.
36. Нормативно-правова база, що забезпечує правове регулювання нелегальної міграції.
37. Поняття нелегальна міграція і нелегальні мігранти.
38. Нормативний зміст свободи пересування по території України.
39. Основні умови заборони в'їзду в Україну іноземцю та особі без громадянства. Умови заборони в'їзду в Україну іноземцю та особі без громадянства.
40. Поняття і умови видворення іноземця чи особи без громадянства за межі України.
41. Що таке свобода пересування по території України? Чи належить «вільний вибір проживання» до поняття «свобода пересування по території України»?
42. Конституційно-правові та законодавчі обмеження свободи пересування по території України.
43. Правовий статус нелегальних мігрантів та основні напрямки діяльності держави по попередженню нелегальної міграції.
44. Чи настає юридична відповідальність за перешкодження свободи пересування по території України?
45. Норми міжнародно-правових актів з питань регулювання правового статусу даних категорій осіб.
46. Правове становище іноземців та осіб без громадянства в Україні.
47. Загальне поняття про іноземців як осіб, які не перебувають у громадянстві України і є громадянином (підданим) іншої держави або держав.
48. Основні права, свободи та обов'язки іноземців та осіб без громадянства.
49. Порядок притягнення до відповідальності іноземців та осіб без громадянства.
50. Як норми міжнародного права та внутрішньодержавного законодавства про привілеї та імунітети, які надаються співробітникам дипломатичних представництв та працівникам консульських установ іноземних держав, від юрисдикції України.
51. Яка існує юридична відповідальність іноземців та осіб без громадянства за порушення національного законодавства України.
52. Чи настає юридична відповідальність за перешкодження свободи пересування по території України?
53. Особливості інституту притулку в міграційному праві. Норми національного і міжнародного законодавства, що регулюють інститут притулку.
54. Співвідношення таких правових статусів як шукач притулку і біженець.
55. Види притулку, його зародження, зміст і різні історичні проміжки часу.
56. Норми міжнародно-правового законодавства і норми національного законодавства про притулок.
57. Законодавство України про біженців. Правовий статус осіб, яким надано статус біженця в Україні.
58. Повноваження органів виконавчої влади, які вирішують питання про надання, втрату і позбавлення статусу біженці.

Зразок екзаменаційного білету

МАРІУПОЛЬСЬКИЙ ДЕРЖАВНИЙ УНІВЕРСИТЕТ

Рівень вищої освіти	<u>другий (магістерський)</u>
Освітня програма	<u>«Право»</u>
Спеціальність	<u>081 Право</u>
Форма навчання	<u>денна</u>
Семестр	<u>1</u>

Навчальна дисципліна Міграційне право

ЕКЗАМЕНАЦІЙНИЙ БІЛЕТ № 1

1. Відомчі нормативні акти в системі джерел міграційного права.
2. Поняття та види іммігрантів.
3. Порядок притягнення до відповідальності іноземців та осіб без громадянства.

Затверджено на засіданні кафедри права та публічного адміністрування
Протокол № ____ від « ____ » _____ 2021 року

Завідувач кафедри _____ Євген ЧЕРНИХ
Екзаменатор _____ Євген МИКИТЕНКО

Після атестаційний моніторинг проводиться у вигляді ректорської контрольної роботи, що передбачає виконання тестових завдань на навчальному порталі МДУ.

10. Критерії оцінювання

Критерії оцінювання поточного контролю знань здобувачів вищої освіти

Бали за окремий вид навчальної діяльності	Критерії оцінювання
5	Здобувач вищої освіти в повному обсязі володіє навчальним матеріалом, вільно самостійно та аргументовано його викладає під час усних виступів та письмових відповідей, глибоко та всебічно розкриває зміст теоретичних питань та практичних завдань, використовуючи при цьому обов'язкову та додаткову літературу. Правильно розв'язав усі завдання.
4	Здобувач вищої освіти достатньо повно володіє навчальним матеріалом, обґрунтовано його викладає під час усних виступів та письмових відповідей, в основному розкриває зміст теоретичних питань та практичних завдань, використовуючи при цьому обов'язкову літературу. Але при викладанні деяких питань не вистачає достатньої глибини та аргументації, допускаються при цьому окремі несуттєві неточності та незначні помилки. Правильно розв'язав більшість завдань.
3	Здобувач вищої освіти в цілому володіє навчальним матеріалом викладає його основний зміст під час усних виступів та письмових відповідей, але без глибокого всебічного аналізу, обґрунтування та аргументації, без використання необхідної літератури допускаючи при цьому окремі суттєві неточності та помилки. Правильно розв'язав половину завдань.
2	Здобувач вищої освіти не в повному обсязі володіє навчальним матеріалом. Фрагментарно, поверхово (без аргументації та обґрунтування) викладає його під час усних виступів та письмових відповідей, недостатньо розкриває зміст теоретичних питань та практичних завдань, допускаючи при цьому суттєві неточності, правильно розв'язав меншість завдань.
1	Здобувач вищої освіти частково володіє навчальним матеріалом не в змозі викласти зміст більшості питань теми під час усних виступів та письмових відповідей, допускаючи при цьому суттєві помилки. Правильно розв'язав окремі завдання.

Критерії оцінювання знань здобувачів вищої освіти на семінарському занятті

Бали за окремий вид навчальної діяльності	Критерії оцінювання
0	відсутність на занятті з поважної чи неповажної причини;

	- відмова від відповіді на запитання за змістом теми
1	фрагментарне відтворення незначної частини навчального матеріалу; - відтворення менше половини навчального матеріалу; - відсутність правильної відповіді на додаткові запитання або відмова від відповіді на них.
2	демонстрація знань і розуміння основних положень навчального матеріалу з теми, правильна, але недостатньо обґрунтована відповідь; - відповідь повна, логічна, обґрунтована, однак містить неточності.
3	демонстрація глибоких, міцних знань; - аргументоване використання набутих знань у нестандартних ситуаціях; - самостійний аналіз, оцінка, узагальнення навчального матеріалу; - повна та логічна відповідь на додаткові запитання за змістом теми.

Критерії оцінювання індивідуального науково-дослідного завдання

№ з/п	Критерії оцінювання	Бали
1	належне оформлення та актуальність матеріалу	1
2	наявність ґрунтовних висновків	1
3	наявність списку літературних джерел	1
Усього		3

Критерії оцінювання підсумкового контролю знань здобувачів вищої освіти

Бали	Критерії оцінювання навчальних досягнень
45-50	Здобувач вищої освіти в повному обсязі володіє навчальним матеріалом, вільно самостійно та аргументовано його викладає під час усних виступів та письмових відповідей, глибоко та всебічно розкриває зміст теоретичних питань та практичних завдань, використовуючи при цьому обов'язкову та додаткову літературу. Правильно вирішив усі завдання підсумкового контролю. Брав участь в олімпіадах, конкурсах, конференціях.
35-44	Здобувач вищої освіти достатньо повно володіє навчальним матеріалом, обґрунтовано його викладає під час усних виступів та письмових відповідей, в основному розкриває зміст теоретичних питань та практичних завдань, використовуючи при цьому обов'язкову літературу. Але при висвітленні деяких питань не вистачає достатньої глибини та аргументації, допускаються при цьому окремі несуттєві неточності та незначні помилки. Правильно вирішив більшість завдань підсумкового контролю.
25-34	Здобувач вищої освіти в цілому володіє навчальним матеріалом викладає його основний зміст під час усних виступів та письмових відповідей, але без глибокого всебічного аналізу, обґрунтування та аргументації, без використання необхідної літератури допускаючи при цьому окремі суттєві неточності та помилки. Правильно вирішив половину завдань підсумкового контролю.
15-24	Здобувач вищої освіти не в повному обсязі володіє навчальним матеріалом. Фрагментарно, поверхово (без аргументації та обґрунтування) викладає його під час усних виступів та письмових відповідей, недостатньо розкриває зміст теоретичних питань та практичних завдань, допускаючи при

	цьому суттєві неточності. Правильно вирішив меншість завдань підсумкового контролю
1-14	Здобувач вищої освіти частково володіє навчальним матеріалом, не в змозі викласти зміст більшості питань теми під час усних виступів та письмових відповідей, допускаючи при цьому суттєві помилки. Правильно вирішив окремі завдання підсумкового контролю.

11. Розподіл балів, які отримують здобувачі вищої освіти

Вид роботи	Кількість годин	Обсяг кредитів	Кількість балів
Змістовний модуль 1			
Тема 1.	4	0,13	3
Тема 2.	4	0,13	3
Тема 3.	4	0,13	3
виконання ІЗ	4	0,13	3
МКР 1	11	0,36	10
Змістовний модуль 2			
Тема 4.	4	0,13	3
Тема 5.	3	0,12	3
Тема 6.	3	0,12	3
Тема 7.	4	0,13	3
Тема 8.	4	0,13	3
Виконання ІЗ	4	0,13	3
МКР 2	11	0,36	10
Підготовка і складання заліку/екзамену	30	1	50
Підсумок	90	3	100

Шкала оцінювання: національна та ECTS

Сума балів за всі види навчальної діяльності	Оцінка ECTS	Оцінка за національною шкалою	
		для екзамену, курсового проекту (роботи), практики	для заліку
90 – 100	A	відмінно	зараховано
82-89	B	добре	
74-81	C		
64-73	D	задовільно	
60-63	E		
35-59	FX	незадовільно з можливістю повторного складання	не зараховано з можливістю повторного складання
0-34	F	незадовільно з обов'язковим повторним вивченням дисципліни	не зараховано з обов'язковим повторним вивченням дисципліни

12. Інструменти, обладнання та програмне забезпечення

Ноутбук, мультимедіа-проектор, ОС Windows, пакет Microsoft Office, ресурси Moodle, Google Meet.

13. Рекомендовані джерела інформації

Обов'язкова література

1. Малиновська О. А. Міграційна політика: глобальний контекст та українські реалії: підручник. К.: НІСД, 2018. – 472 с.
2. Микитенко Є.В. Виклики міграції в Україні: адекватність сприйняття. *Правова доктрина: міжнародний досвід та практична реалізація в Україні*: міжнародна науково-практична конференція. МДУ. Маріуполь. 22 травня 2019 року. С. 33-37.
3. Міграційне право України: підручник / за заг. ред. д-ра юрид. наук, чл.-кор. НАПрН України С.М. Гусарова. Харків: Дім реклами, 2016. 296 с.
4. Міграційне право України: підручник / за ред. С. М. Гусарова. Харків, 2016. 296 с.

Додаткова література

5. "Heavy metal" in column "War in the Caucasus" in "The Economist" October 10th-16th 2020, p.23
6. Bogdan Derevyanko, Liudmyla Nicolenco, Irina Sirmamiik, Yevgen Mykytenko, Iosif Gasparyevich Assessment of financial and economic security of the region (based on the relevant statistics of the Donetsk region). *Інвестиційний менеджмент та фінансові інновації: міжнародний науковий журнал*. 2018. Вип. 15. № 4. С. 283-295.
7. Дяченко В. Визначення правового статусу внутрішньо переміщених осіб. *Науковий часопис Національної академії прокуратури України*. № 1. 2017. С. 89-98. URL: <http://www.chasopysnaru.gr.gov.ua/ua/pdf/1-2017/dyachenko.pdf>
8. Європейська конвенція про громадянство від 06.11.1997. URL: http://zakon1.rada.gov.ua/laws/show/994_004.
9. Конституція України від 28.06.1996 № 254к/96-вр. *Відомості Верховної Ради України*. 1996. № 30. Ст. 141.
10. Кримінальний кодекс України: Закон України від 05.04.2001 № 2341-III. *Відомості Верховної Ради України*. 2001. № 25. Ст. 131.
11. Кримінальний процесуальний кодекс України: Закон України від 13.04.2012 № 4651-VI. *Відомості Верховної Ради України*. 2013. / № 9-10 /. Ст. 88.
12. Макаруч В. В. Місце міграційного права в системі права України / В. В. Макаруч. *Журнал східноєвропейського права*. 2019. № 70. С. 142-147.
13. Микитенко Є.В. Щодо підстав, порядку та обсягів надання персональних даних структурними та територіальними підрозділами ГУ ДМС України в Донецькій області організаціям, установам, підприємствам та іншим суб'єктам: Практичний порадник. Маріуполь: МДУ, 2020. 68 с.
14. Митний кодекс України: Закон України від 13.03.2012 № 4495-VI. *Відомості Верховної Ради України*. 2012 р. / № 44-45; № 46-47; № 48 /Ст. 552.
15. Олійник С.М. Міжнародно-правове регулювання реадмісії осіб : дисертація на здобуття наукового ступеня к.ю.н. 12.00.11 Київ, Національний університет "Киево-Могилянська академія", 2020. 216 с.
16. Про біженців та осіб, які потребують додаткового або тимчасового захисту: Закон України від 08.07.2011 № 3671-VI. *Відомості Верховної Ради України*. 2012. № 16. Ст. 146.
17. Про громадянство України: Закон України від 18.01.2001 № 2235-III. *Відомості Верховної Ради України*. 2001. № 13. Ст. 65.
18. Про Державну прикордонну службу України: Закон України від 03.04.2003 № 661-IV. *Відомості Верховної Ради України*. 2003. № 27, стаття 208.
19. Про Єдиний державний демографічний реєстр та документи, що підтверджують громадянство України, посвідчують особу чи її спеціальний статус: Закон України від 20.11.2012 № 5492-VI. *Відомості Верховної Ради України*. 2013. № 51. Ст. 716.
20. Про забезпечення прав і свобод внутрішньо переміщених осіб: Закон України від 20.10.2014 № 1706-18. *Відомості Верховної Ради*. 2015. № 1. Ст. 1.

21. Про затвердження зразка бланка, технічного опису та Порядку оформлення, видачі, обміну, пересилання, вилучення, повернення державі, визнання недійсним та знищення паспорта громадянина України: Постанова Кабінету Міністрів України від 25.03.2015 № 302. URL: <http://zakon0.rada.gov.ua/laws/show/302-2015-%D0%BF>.

22. Про затвердження Порядку використання безконтактного електронного носія, який імплантовано в паспорт громадянина України: Наказ Міністерства внутрішніх справ України від 16.02.2016 № 104. Офіційний Вісник України. 2016. № 25. Ст. 998.

23. Про затвердження Порядку внесення засобів електронного цифрового підпису до безконтактного електронного носія, що міститься в паспорті громадянина України, та надання послуг електронного цифрового підпису з використанням паспорта громадянина України з імплантованим безконтактним електронним носієм: Постанова Кабінету Міністрів України від 30.11.2016 № 869. Офіційний Вісник України. 2016. № 97. Ст. 3148.

24. Про імміграцію: Закон України від 07.06.2001 № 2491-III. *Відомості Верховної Ради*. 2001. № 41. Ст. 197.

25. Супруновський А. Джерела міграційного права України. *Підприємництво, господарство і право*. 2017. № 12. С. 201–206.

26. Чуєнко В. «Європейська криза біженців» як найактуальніша проблема Європейського Союзу. *Jurnal juridic national: teorie si practica*. 2016. № 8. С. 212–216.

Інтернет-ресурси:

1. Верховна Рада України. Офіційний веб-портал. URL: <http://rada.gov.ua>.
2. Урядовий портал. Єдиний веб-портал органів виконавчої влади України. URL: <http://www.kmu.gov.ua>.
3. Президент України. Офіційне Інтернет представництво. URL: <http://www.president.gov.ua>.
4. Офіційний Інтернет сайт Уповноваженого Верховної Ради України з прав людини. URL: <http://www.ombudsman.gov.ua>.
5. Конституційний Суд України. Офіційний веб-сайт. URL: <https://ccu.gov.ua/>.
6. Судова влада України. Офіційний веб-сайт. URL: <https://court.gov.ua>.
7. Єдиний державний реєстр судових рішень. Судова влада України. Офіційний веб-сайт. URL: <http://www.reyestr.court.gov.ua>.
8. Державна міграційна служба України. Офіційний веб-сайт. URL: <https://dmsu.gov.ua>.
9. Міжнародна організація з міграції. Агентство ООН з питань міграції. Офіційний веб-сайт. URL: <http://iom.org.ua>.

14. Політика навчальної дисципліни

Політика навчальної дисципліни

1. Академічна доброчесність здобувачів є важливою умовою для опанування результатів навчання за навчальною дисципліною і отримання задовільної оцінки з поточного та підсумкового контролю.

Дотримання академічної доброчесності здобувачами освіти передбачає:

- Самостійне виконання навчальних завдань, завдань поточного та підсумкового контролю результатів навчання;
- Посилання на джерела інформації у разі використання ідей, розробок, тверджень, відомостей;
- Дотримання норм законодавства про авторське право і суміжні права;
- Надання достовірної інформації про результати власної (наукової, творчої) діяльності, використанні методики досліджень і джерела інформації.

МДУ виступає за дотримання принципів академічної доброчесності, тому обов'язково використовується сервіс з перевірки робіт здобувачів вищої освіти на плагіат

– Unicheck, а також доступний безкоштовний сервіс, який здійснює перевірку на плагіат письмових робіт – EduBirdie <https://edubirdie.com/perevirka-na-plagiat>.

Порушенням академічної доброчесності, згідно із Законом України «Про освіту» (ст. 42 п. 4) вважається:

- **академічний плагіат** – оприлюднення (частково або повністю) наукових (творчих) результатів, отриманих іншими особами, як результатів власного дослідження (творчості) та / або відтворення опублікованих текстів (оприлюднених творів мистецтва) інших авторів без зазначення авторства;
- **самоплагіат** – оприлюднення (частково або повністю) власних раніше опублікованих наукових результатів як нових наукових результатів;
- **фабрикація** – вигадкування даних чи фактів, що використовуються в освітньому процесі або наукових дослідженнях;
- **фальсифікація** – свідомо зміна чи модифікація вже наявних даних, що стосуються освітнього процесу чи наукових досліджень;
- **спискування** – виконання письмових робіт із залученням зовнішніх джерел інформації, крім дозволених для використання, зокрема під час оцінювання результатів навчання;
- **обман** – надання завідомо неправдивої інформації щодо власної освітньої (наукової, творчої) діяльності чи організації освітнього процесу; формами обману є, зокрема, академічний плагіат, самоплагіат, фабрикація, фальсифікація та спискування;
- **хабарництво** – надання (отримання) учасником освітнього процесу чи пропозиція щодо надання (отримання) коштів, майна, послуг, пільг чи будь-яких інших благ матеріального або нематеріального характеру з метою отримання неправомірної переваги в освітньому процесі;
- **необ'єктивне оцінювання** – свідоме завищення або заниження оцінки результатів навчання здобувачів освіти.

Наведений перелік не є остаточно вичерпним і не охоплює всіх діянь, що можуть містити ознаки порушення академічної доброчесності.

За порушення академічної доброчесності здобувачі вищої освіти можуть бути притягнені до наступної академічної відповідальності:

- повторне проходження оцінювання (поточний, підсумковий контроль, залік, іспит тощо);
- проведення додаткової перевірки всіх робіт авторства порушника;
- позбавлення наданих МДУ пільг з оплати навчання;
- оголошення догани із занесенням до особової справи порушника;
- відрахування з МДУ;
- інші, відповідно до вимог чинного законодавства та нормативних локальних актів МДУ.

Більш детально тут

Анкетування з академічної доброчесності:
<https://docs.google.com/forms/d/1VHzYkdFEGivtVl-dsENos1SCDRHfUpGia1YklgQK8j0/edit>

2. Здобувач має право на оскарження процедури проведення та результатів контрольних заходів згідно Положення про організацію контролю та оцінювання успішності навчання здобувачів вищої освіти в МДУ.

3. Участь в анкетуванні. Наприкінці навчального семестру здобувачам буде запропоновано заповнити анонімну анкету щодо якості викладання вивчених навчальних дисциплін.

Заповнення анкети є важливою для вдосконалення освітнього процесу та системи внутрішнього забезпечення якості освіти МДУ та дозволить оцінити дієвість застосованих методів викладання та врахувати вашу думку стосовно покращення змісту навчальних дисциплін.

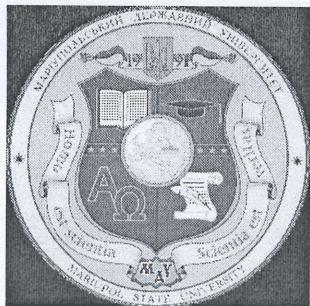
4. Неформальна освіта. Це освіта, яка здобувається, як правило, за освітніми програмами та не передбачає присудження визнаних державою освітніх кваліфікацій за рівнями освіти, але може завершуватися присвоєнням професійних та/або присудженням часткових освітніх кваліфікацій. Здобувач вищої освіти, який виявив бажання щодо визнання результатів, отриманих у неформальній освіті, звертається із відповідною заявою про визнання результатів, отриманих у неформальній освіті, в цілому для навчальної дисципліни /змістового модулю /практичних завдань з навчальної дисципліни/ завдань з практики тощо для здобувачів вищої освіти, до деканату факультету, на якому викладається навчальна дисципліна. Процедура зарахування здійснюється згідно Порядку визнання результатів навчання, отриманих у неформальній освіті МДУ.

Ресурси:

<https://prometheus.org.ua/> - Prometheus – Найкращі онлайн-курси України та світу

<https://www.ed-era.com/> - EdEra – студія онлайн-освіти

<https://www.prostir.ua/> - Громадський простір

ЗАГАЛЬНА ІНФОРМАЦІЯ ПРО НАВЧАЛЬНУ ДИСЦИПЛІНУ

Назва навчальної дисципліни	Міграційне право
Освітня програма	Право
Рівень вищої освіти	Магістр
Кафедра, яка здійснює викладання	Кафедра права та публічного адміністрування
Викладач ПІБ, посада	Микитенко Євген Вікторович – начальник Головного управління Державної міграційної служби України в Донецькій області, кандидат юридичних наук, доцент, доцент кафедри права та публічного адміністрування МДУ
Електронна адреса викладача	e.mykytenko@mdu.in.ua
Консультації (дата, час, можливості онлайн консультування)	Кожен другий вівторок місяця
Посилання на сторінку навчальної дисципліни на Навчальному порталі МДУ	http://moodle.mdu.in.ua/enrol/index.php?id=8223
Компетентності та програмні результати навчання	ЗК 1, 3-6, 9,10 СК 1-4, 6, 9, 12,14 РН 10, 12

Семестр(и) вивчення	Обсяг (години/ кредити)	Кількість аудиторних годин		Кількість, види індивідуальних завдань	Форма контролю
		лекції	семінар.		
I-й	90/3	16	14	презентації, схеми, реферати	Екзамен

Завідувач кафедри

Євген ЧЕРНИХ

Гарант ОП

Євген ЧЕРНИХ